

CLASS STRUGGLE

الصراع الطبقي

طبقاتی جدوجہد

KLASNA BORBA
SINIF MÜCADELESİ

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI
(marxist-leninistene)

FREMMEARBEIDERUTGAVE

1977 — Kr. 2,—

Årgang 1 — Nr. 4

ILLEGALT MØTE VEDTAR NYE STATUTTER
ILLEGAL MEETING ADOPTS NEW STATUTES

KUPP I FAF

COUP IN FAF

Med reine diktatormetoder trumfet presidenten i Fremmedarbeiderforeninga (FAF), Dawda Kah, 11. september gjennom nye statutter for FAF. Dette skjedde på et illegalt møte der bare et lite mindretall (ca. 100) av fremmedarbeiderne var til stede, de fleste av dem ikke medlemmer av foreninga.

Avstemninga foregikk ved at Kah leste opp punkt for punkt, oppfordret forsamlinga til å rekke handa i været og dermed var punktet vedtatt. Noen opptelling av stemmer forekom ikke. En stor gruppe viste ikke stemmetegn i det hele tatt, men ikke heller disse ble talt opp.

Tidligere formann i FAF, M.R. Butt, forlot møtet i protest sammen med 30–40 andre.

Baksida og s. 2

Using undisguised dictatorial methods, Dawda Kah, president of Fremmedarbeiderforeningen (FAF — Foreign Workers Association) on September 11 forced through new statutes for FAF. This took place at an illegal meeting attended by a small minority (ca. 100) of foreign workers, most of them not members of the association.

The proceedings were led by Kah who read out the new statutes point for point, and asked the audience to adopt each point in turn by a show of hands. There was no vote counting. A large group abstained from voting, but these were not counted either.

The former president of FAF, M.R. Butt, left the meeting in protest along with 30–40 others.

(Page 16 and page 2)

نوشتک شپمین کے مقدمہ
کانتیجہ

ویبک 5 ہزار کراؤن
مزدوروں کو دے گا

Verdict in the «Champignon-case»
The Wollebekk-brothers will
have to pay 25 000 — but
five dismissals accepted

Page 6

GRUNWICK, LONDON:

One year on strike

Page 8–9

Brent Trades & Labour Hall
375 High Rd. Willesden
N.W.10
17th Aug. 1977

Dear Brothers & Sisters
Greetings to the foreign workers in Norway
and an appeal to the strike support committees to gather political
and financial support for the Grunwick strike.
Yours fraternally
K. Gandhi (Chairman)

FAKSIMILE:

Brent Trades & Labour Hall
375 High Rd. Willesden
N. W. 10

Dear Brothers and Sisters.
Greetings to the foreign workers in Norway and an
appeal to the strike support committees to gather
political and financial support for the Grunwick strike.
Yours fraternally
K. Gandhi (chairman)

Kjære brødre og søstre.
Vi hilser fremmedarbeiderne i Norge og oppfordrer
streike støtte-komiteene til å samle politisk og økono-
misk støtte til Grunwick-streiken.

Kameratslig hilsen
K. Gandhi (formann)

Avisa til Arbeidernes Kommunistparti
(marxist-leninistene)
Redaktør og ansvarlig utgiver: Finn Sjøe

Gjør FAF til en kamporganisasjon

Alle arbeidere i Norge lever av å selge arbeidskrafta si, og blir utbytta av kapitalistene enten vi kommer fra Norge, Marokko eller Jugoslavia. Derfor slår AKP(m-l) fast at fagforeningene må være felles for alle arbeidere, uansett nasjonalitet.

Men fremmedarbeidere er i tillegg utsatt for ei særskilt nasjonal undertrykking. Herskerklassen møter dem med underbetaling og slavekontrakter, polititrakassering og innskrenka demokratiske rettigheter, diskriminering av språk, kultur og religion. Det trengs en egen fremmedarbeiderorganisasjon som kan samle fremmedarbeiderne til kamp mot denne undertrykkinga.

I fremmedarbeiderforeninga i Norge — FAF —, har det helt siden starten i 1971 vært to motsatte syn på hva slags forening dette skulle være. En kamporganisasjon for fremmedarbeidernes interesser, eller en såkalt upolitisk velferdsorganisasjon, det vil si et lojalt og lydig redskap for borgerskapets regjering.

I løpet av 1976 markerte FAF seg flere ganger som en aktiv kamporganisasjon. Et eksempel er massedemonstrasjonen foreninga arrangerte i Oslo den 5. oktober mot rasisme og diskriminering. Med bevilgninga på 5000 kr. til den palestinske frigjøringsorganisasjonen Al Fatah, gjorde FAF felles sak med arbeidere og undertrykte i alle land. Det samme gjaldt vedtaket i generalforsamlinga i januar i år, om kamp mot all kolonialisme og sionisme.

Men denne linja møtte motstand fra den fløyen i FAF som støtter myndighetene. I forbindelse med demonstrasjonen 5. oktober forsøkte de å splitte FAF og danne ei ny forening. Og da den sionistvennlige norske regjeringa etter vedtaket om kamp mot sionismen, trua med å nekte videre økonomisk støtte, utnyttet de situasjonen til nye splittelsesforsøk.

Det siste halvåret har denne fløyen, leda av formannen i FAF, Dawda Kah, i praksis lagt ned all aktivitet i foreninga for å tekkes borgerskapet og regjeringa. Regjeringas splittelsestaktikk går ut på å gå utenom FAF og kontakte de nasjonale foreningene enkeltvis med vakre løfter om penger og velvilje som lønn for lojalitet. Ved å svekke fremmedarbeidernes eneste felles organisasjon, hjelper Kah og fløyen hans kapitalen og regjeringa i denne undergravninga av enheten blant fremmedarbeiderne.

Organiseringa av FAF som et slags representantskap for de nasjonale foreningene har åpna veien for karrierister som Kah, mens massene av fremmedarbeidere er blitt passivisert. De som står for kamplinja i FAF, ønsker en demokratisk masseorganisasjon som kan samle alle fremmedarbeidere til kamp mot undertrykking og diskriminering sammen med norske klassefeller. Dette er den eneste veien å gå for alle som nekter å bøye kne for borgerskapet.

Klassekampen — avisa til AKP(m-l)

Klassekampen er avisa til Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene). Fra 1. april er Klassekampen dagsavis. Den kommer ut 6 dager i uka, med 8 sider hver dag bortsett fra onsdag, da den er på 16 sider.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave vil komme ut 6 ganger i året. Klassekampen gir også ut

ei lyddavis for blinde og svak-synte. Abonnementsprisene på dagsavis er 400 kroner pr. år, 200 kr. pr. halvår, 100 kr. pr. kvartal (3 mndr.) og 34 kr. for en måned. Postadressa til Klassekampen er: Klassekampen, boks 2046 Grünerløkka, Oslo 5. Klassekampen har kontor i Øvre gate 7. Tlf.: (02) 67 49 90.

Klassekampens fremmedarbeiderutgave

Denne avisa er utgitt av Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge. Den er ei spesialutgave av partiets avis, Klassekampen, som spesielt henvender seg til fremmedarbeidere i Norge. Fremmedarbeiderutgava kommer ut annen hver måned, seks ganger i året. Vi oppfordrer norske og uten-

landske arbeidere til å spre denne avisa, til å skrive til oss, kritisere det som er dårlig og fortelle om hva dere synes er bra. Avisa vil i hovedsak komme ut på norsk, engelsk, urdu, arabisk, serbo-kroatisk og tyrkisk.

Redaksjonen i Klassekampen

Sindikat stranih radnika mora biti borbena organizacija

Svi radnici u Norveškoj žive od prodaje svoje radne snage. Iskorišćeni su od kapitalista, nije važno da li su to norvežani, marokanci ili jugoslaveni. Zato AKP(m-l) drži da su sindikati zateđnički za sve radnike bez obzira na naciju. Ali strani radnici su naročito izloženi nacionalnom ugnjetavanju.

Vladajuća klasa susreće ih sa lošom plaćom i ropskom ugovorima (grupni import). Loš odnos policije uskraćuje strancima na mnogo prava koje domaći radnici uživaju, kao što su zapostavljanje vjere kulture i jezika, dotičnih ljudi. Zato je potrebna samostalna organizacija stranih radnika, koja će okupiti svih

nas u jednu borbenu grupu za zaštitu naših prava.

Mi smo već imali FAF, u kojem su jedni bili za zaštitu radničkih prava dok su drugi nastojali odati vjernost vladajućoj klasi. Nama ova- kva organizacija ne treba. Nama treba organizacija koja će biti sposobna da u svako doba pregovara i sa poslodavcima i sa vladom.

Kao borbena organizacija, FAF se posebno istakao demonstracijom protiv diskriminacije i rasizma (5. oktobar 1976). FAF je dao pomoć okonost 1976). FAF je dao pomoć Al Fatah Palestinski 5000 kr. FAF je bio aktivan u

zajedničkoj borbi diljem svijeta sa svima koji su iskorišćavani i potlačeni. 1977 FAF donosi odluku u usudivanju kolonijalizma i sionizma.

Ovo politika nailazi na otpor kod pojedinih u FAF, što podržaju vlasti. Ove grupe su također pi pokušale razbiti FAF kad je FAF organizirao demonstraciju, i pokušali osnovati novu organizaciju — koje će biti vjerna poslodavcima i sionist-prijateljskoj vladi Norveške. Vi svi dobro pamтите da je vlada pretela da zategne pomoć zbog našeg neprijateljskog stava prema sionizmu. Ovi ljudi na čelu sa vodom Dawda Kah, zadnje pola

godine zaustavili svaki rad ovog društva, koji bi bio protiv poslodav- čevih i vladinih odluka.

Vladina taktika ide za tim da uspostavi veze sa nacionalnim udruženjima, obećujući im brda i doline, samo da radnici ne bi tržili svoja prava i da ne bi bili politički aktivni.

Ovakav način kao što ga želi Dawda Kah ne slaže se sa interesima radnog naroda, već sa interesima buržoazije. I njemu-nema mjesta među onima koji dalje žele borbu. Zato, strani radnici, u borbi sa onima koji žele demokratsku organizaciju koja može ujediniti svi strani radnici u borbi protiv diskriminacije i ugnjetavanja.

FAF MÜCADELE BIRLIĞI OLSUN

Norveçteki bütün işçiler kendi emeğini satarak yaşantısını temin ederler, ister Norveçli, isterse marokkadan yada yugoslav yadan gelmiş olsunlar, bundan karları olanlar, kapitalistlerdir.

AKP(m-l) istar ediyorki; bütün işçiler milliyet ve ırk gözetilmeden bir sendikada toplansınlar, fakat, fazladan olarak yabancı işçilerin bu baskılara karşı kendilerine ait bir yabancı işçiler. Teşkilatına

Yüksek tabaka onları az ücret vede esareti ihtivaeden kontratlarla ziyaret ederler, Dan, kültür ve lisan farkları görerek demokratik anlayış içinde polis tecavüzü ve nefreti. Bu nedenle bütün yabancı işçilerin bu baskılara karşı kendilerine ait bir yabancı işçiler. Teşkilatına

ihtiyaçları aşıkardır.

Norveçteki yabancı işçiler sendikası FAF 1971 yılındaki faaliyetlerinden itibaren ne biçim bar sendaka olacağı hususunda iki karşı fikrî vikri vardı.

Biri, mücadele, diğeri, yabancı işçileri alakadar eden bir teşkilat olması idi. Yahutta bir deyimle denile bilirki, sadık itaatli ve yardımcı bir vatandaş hükümeti 1976 dan bu yana FAF. Mücadeleci, aktif bir teşkilat olduğuna dair birçok örnekler vermiş bulunuyor.

Sendikanın 5. ekimdeki, kıskırtmalara ve nefretlere karşı düzenlediği mitingler bir misaldir. 5000 kronluk Al Fatah. Palestinin Hürtanın masında sarfedilen bağış FAF — bütün

memleketukdeki işçi ve aşağı tabaka diye nitelendirilen zümünün.

Ortak meselesi olartık kabul etti, aynı şekilde ocak ayında yapılan kolonicilere ve sionistlere karşı yapılan genel miting gibi.

Fakat, FAF — içinde, hükümet ve irtibat kurmuş ve oradan destek gören bir kanat tarafından, bu kol direnişlerle karşılandı ki sebebede, onu bozup yeni bir sendika kurmakta bu sionist dostu Norveç hükümeti bozması icabederken, ekonomik yardımda bulundu. Son yarım senede bu şubenin reisi — FAF — Dawda Kah hükümeti ve vatan. Daşı çekmek için bu sendikanın hareketini tamamen durdurdu,

hükümetin ücretler ve hakikatli bir teşkilat için vermiş olduğu vaadlerle pohpohlarla Kah ve taraftarları tarafından hükümetle iş birliği yaparak yabancı işçilerin sonunu getirecek yer altı çalışmalarına başladılar, FAF teşkilatı milli teşkilat için Kah gibi kariyeristlerin yollarını açtı ve böylece yabancı işçileri zararsız hale getirdiler. FAF ın mücadelecisi kolu ise Norveçli vatandaşla beraber demokratik bir teşkilat kurmak için.

Nefretler ve aşağılığa karşı mücadeleye hazırdır, vatandaşın önünde saygıyla eğilmeği reddetlere karşı gidilecek yegane yol budur bütün herkes için.

لنجعل جمعية العمال الاجانب الى منظمة نضالية

في النرويج يبيع العمال يدهم العاملة من اجل الصناعات. مع ذلك يقولون معزومين للاستغلال، بعض النظر عن جنسيتهم، ليس هناك من فارق اذا كانوا من النرويج او المغرب او يوغوسلافيا، فمن اجل هذا يتحد الارب العمال الشيوعيين (AKP (m-l) (الاريسبي - اللينيني) بالتحالف على ايجاد نقابات للعمال مشتركة ولجميع العمال وبعض النظر عن الجنسية. ولكن تكون العامل (الجنسيتين من كل العمال الاجانب لهم صنفانهم كأجانب يقولون معزومين اكثر للاستغلال والاستغلال

والتميز العنصري والقمي. ان الطبقة الحاكمة تستغل وتبيع العمال الاجانب وتبيع لهم اهدار نفعية كلما كان سوء العلاقة والتميز العنصري الذي يعانوا منه العمال الاجانب يذكرنا بتجارة العبيد: حيث نجيب عنهم كل حقهم من الديمقراطية وايضا في الممارسة العملية نرى ان العمال الاجانب محترمين من حقهم من الديمقراطية. وشهد على هذا: ممارسة الدين، والثقافة، واللغة، وبالوقت يزداد الازهال البوليسي ضد العمال

باستقرار. لذلك نطالب نحن ونقول اننا بحاجة الى جمعية خاصة بالعمال الاجانب تأخذ على عاتقها جمع جميع العمال الاجانب لكي يناموا معاً ضد كل انواع الاستغلال والتمييز والاضطهاد العنصري. منذ تأسيس (FAF) جمعية العمال الاجانب في عام 1971 كان هناك صراع قائم ومستمر وذلك حول النوعية والتركيب التي ستقوم عليها هذه الجمعية. فكانت هناك وجهتان نظر الاولى نطالب بجمعية قائمة على الاستعداد الذاتي لتدافع عن مصالح وطالب العدالة للعمال الاجانب. والثانية كانت نطالب فقط بانشاء جمعية تفرعية بعيدة كل البعد عن خط النضال العادل للعمال، جمعية على باب قول اصحاب هذه النظرة تكون مغرقة في الطابع السياسي. فاذ من هنا

ننطلق انه نحتاج الى جمعية تفرعية من هذا النوع سوف ليس يكونه ليدل المقدرة على القيام بواجبهم للنضال من اجل حقوق العمال الاجانب بل العكس هو الصحيح وهي خدمة مصالح الحكومة البورجوازية وتبني عندئذ اداة تابعة ومطابقة لتزج تحت رعدة الحكومة. لقد انشئت (FAF) في فلال عام 1976 في عدة قضايا على انظر جمعية نضالية تعمل فقط لمصلحة العمال الاجانب. فتمتد على هذا حين تلك الاطراف التي قامت (FAF) على تنظيمها في 5 اكتوبر في اوسلو ضد العنصرية والاضطهاد العنصري ايضا. عندما تبرت (FAF) بعينها 500 كراون لمنظمة التحرير. ومن بعد هذا استطاعت (FAF) ان تشارك مع صراع العمال والتميز العنصري في العالم. هذا وقد أكدت (FAF) من بوقلمون المناصر والذم لكفاح الشعب في صربيا العادلة التحرير واحترمت قرارا في الموقف على بالاصح حول مشاركة (FAF) في النضال ضد الصهيونية والاستعمار. فمن الطبيعي بادر اصحاب فكرة "جمعية تفرعية" في (FAF) مدعومين من الحكومة والدولة المسؤولة لظعن (FAF) من الخلف وذلك ببيت روح الاشراف والتزج بشكل مقصود على العناصر الناضلة التي يعملون بكل قدرتهم بخدمة مصلحة العمال الاجانب كما عملوا على تنظيم (FAF) وفعلوه "جمعية تفرعية بديلة" تابعة ودولية لمصلحة الحكومة. انكل يعلم ان الحكومة مليئة بجمعية لصهيونية ودولة اسرائيل لاذن عملت الحكومة عندما علمت بان القرار والاذن وافقه عليه بالاصح بالموتمر السنوي ل (FAF) عام

1976 والذي يدعي للنضال ضد الصهيونية والاستعمار بكل الوسائل من اربال وسحب هذا القرار وذلك منخذاً اسلوب الارشاد والتهديد لبيع المساعدة المالية التي تحصل عليها (FAF) من قبل الدولة. هذا من ناحية ام من الناحية الاخرى عملت الحكومة على تشجيع عناصر التفرعية ب (FAF) للقيام بانشاء جمعية بديلة دولية ومالية منفردة من كل مضمون وبرنامج صحيح، للقيام بدور الممثل الرسمي للعمال الاجانب. اما الآن فقد مضى نصف عام منذ انتخاب الرئيس الجديد (FAF) وللاذم دولاً كاه والذي يقوم على تنظيم وقيادة عناصر التفرعية لقب (FAF) من جمعية نضالية ملتزمة بالموافاة للعمال الاجانب الى جمعية جديدة ومالية للكنة واصحاب العمل الرأسماليين من ان الطبيعي انه نال كل جمعية من هذا الطراز تخدم مصلحة العمال الاجانب عندما ترى انه ويوصي على هذا الشكل لا تخم الا الايجاب الراسخ والحكومة وفي الوقت نفسه تعف كعنه امام نضال عمالهم العمال الاجانب. لذلك نرى ان الفرق بين جمعية قوية نضالية تعمل ونسخر كل قدرتها على خدمة مصلحة العمال الاجانب على كانه الامبعة، وجمعية بعيدة عن جميع العمال ومنه نضالهم العادل جمعية تعمل على طمسها مثاكي العمال الاجانب وعقوقهم العادلة.

بل تقول للعمال الاجانب انهم لنستغلوا ونقبلوا بالمعوز. انه كفوا عنه للطلبة بحقوقكم هذا ما يشتر به المدعو داود كاه الرئيس الحالي ل (FAF) نأسف عندما نقول ان السيد داود يعمل وزرته لمصلحة الحكومة ولصالحه ضد مصلحة العمال الاجانب. انه داود يعمل ويكره للاضواء والاعلام الدولية دونه اذ يعين الرعايا مصلحة العمال الاجانب. انه يعمل لمنفعة الخاصة. لذلك نقول انه ومعه على رأس جمعية العمال الاجانب غير النرويجية (FAF) ليس من صالح العمال الاجانب وقد برهن على هذا هو نفسه فلال صلاته في عشرينه نصف عام كونه في FAF على انه FAF اصبت مسجيرة وبعدة مع جميع العمال. (FAF) حاليا ومعه فلال داودا نعمل لضرب مصلحة العمال الاجانب من الداخل من فلال اشخاص لا يهتمهم بالامر سوى منفعتهم وتفرعهم بالوظيفة هذا من ناحية اما من الناحية الثانية فهم في الحقيقة ليسوا الا اداة بيد الحكومة لضرب وتنظيم الجمعية (FAF) كنظمة نضالية في خدمة ما همر العمال الاجانب. لذلك نقول لبرولا الذي يفضلون الخط النضالي في (FAF) ويرغبون ان تكون لهم جمعية نضالية صامخة قوية وديمقراطية وذو مقدرة على جمع كل العمال الاجانب من اهل النضال ضد كل انواع الاضطهاد والتمييز العنصري والاستغلال والتفرعية مع الرابطة العالمية النرويجية. ان التي الوصية هو هذا: انه يرفض ان يركعوا الى البورجوازية.

فان وركرز اليسوسي الشن كو مضبوط اور مخاصم تنظيم بناؤ

ناروب میں تمام محنت کش مزدوری کر کے اپنی گذر اوقات کرتے ہیں۔ ان محنت کشوں کا تعلق چاہے ناروے سے ہو یا امریکہ سے یا یوگوسلاویہ سے، سرمایہ داران سب محنت کشوں کا ناجائز فائدہ اٹھا رہے ہیں۔ (AKP (m-l) کا یہ دعو ہے کہ بلڈ فائڈ قومیت تمام محنت کشوں کے لئے مشترکہ طریقہ یونین ہونی چاہیے۔

لیکن غیر ملکی محنت کشوں کو ایک واضح قومی استبداد کا نشانہ بنایا جاتا ہے جیکرں طبقہ ان سے کم تنخواہ دیکر غدا مان سکے کر کے پولیس کی فوف سے دھمکیاں دے کر محدود جمہوری حقوق دے کر زبان بکھر اور مذہب فرضیہ پر تم کا تعصب برتا ہے۔ بلکہ غیر ملکی محنت کشوں کی ایک ایسی تنظیم کی ضرورت ہے جو اس سارے ظلم اور استبداد کے خلاف جہد میں تمام غیر ملکی محنت کشوں کو منظم کر سکے۔

جون ہی 1971 سے نارن وکرز ایسوسی ایشن معرض وجود میں آئی اس ایسوسی ایشن میں اس سوال پر کہ اسے کس قسم کی تنظیم ہونا چاہیے دو عقائد آرا چلے آ رہے ہیں۔ آیا اسے غیر ملکی محنت کشوں کے مفاد کی خاطر مضام (جنگد الویہ لڑنے والی) تنظیم ہونا چاہیے یا اسے غیر سیاسی غدای تنظیم ہونا چاہیے لیکن بورژوا حکومت کا وفادار

اور فران بردار آدم کار۔ 1976 کے دوران فان وکرز ایسوسی ایشن نے کئی مواقع پر اپنے آپ کو ایک فعال اور لڑنے والی تنظیم ظاہر کیا۔ مثال کے طور پر پانچ اکتوبر کو اس ایسوسی ایشن نے تعصب اور نفسی غصیت کے خلاف اوسلو میں جلوس منظم کیا۔ ایچ کی تنظیم آزادی کو پانچ ہزار کراؤن کا عطیہ پیش کیا۔ نارن وکرز ایسوسی ایشن نے سب محاکم میں مظاہروں اور محنت کشوں کے ساتھ یک جہتی کا ثبوت دیا۔ اس سال جنوری میں فان وکرز ایسوسی ایشن کی جنرل اسمبلی میں ایسوسی ایشن کے تحریری قانون میں تمام نوآبادیاتی نظام اور صیہونیت کے خلاف جدوجہد شامل کی گئی یہ فیصلہ بھی یک جہتی کا ثبوت ہے۔

نارن وکرز ایسوسی ایشن میں موجود حکام کے حمایتی ٹروپ نے اس راہ عمل کی مخالفت کی۔ پانچ اکتوبر والے جلسوں کے سلسلہ میں اس ٹروپ نے فان وکرز ایسوسی ایشن میں انتشار پھیلانے اور ایکنی تنظیم بنانے کی کوشش کی۔ اور صیہونیت کے خلاف جدوجہد والے فیصلے کو لہر جب صیہونی دوست ناروے کی حکومت نے مزید مالی اسناد سے انکار کر کے دھمکیاں تو اس ٹروپ نے صورت حال کا ناجائز فائدہ اٹھا کر نارن وکرز ایسوسی ایشن میں انتشار ڈالنے اور اسے تقسیم کرنے کی ایک اور کوشش کی۔

حکومت کی انتشار کی کوشش فان وکرز ایسوسی ایشن سے اخراج۔ فردا فردا آخر قومی ٹروپ سے رابطہ قائم کرنا اور واداری کے بدلے انہیں رقم کے سبز باغ دکھانے۔ اس تنظیم کی تحقیقات کرتے اور غیر ملکی محنت کشوں کے مابین اتحاد کی جڑیں کو کھل کر کے، مٹر کاہ اور اس کے حوالے حکومت اور سرمایہ کی مدد کر رہے ہیں

نارن وکرز ایسوسی ایشن کی تنظیم کو مختلف قومی ایسوسی ایشنوں کے نمائندوں کی ایک قسم کی کمیٹی بنا کر مٹر کاہ جیسے اقتدار پسند کے لئے راستے کھل گئے ہیں۔ جبکہ غیر ملکی محنت کشوں کی آڑ میں حکومت بنا رہا ہے۔ فان وکرز ایسوسی ایشن میں جدوجہد کی راہ عمل کی حمایت کرنے والے ایک جمہوری اور عوامی تنظیم چاہتے ہیں جو عام غیر ملکی محنت کشوں کو منظم کر سکے اور اپنے طبقے کے ناروے کی ساقیوں کے ساتھ ملکر استبداد اور تعصب کے خلاف لڑ سکے۔

بورژوا کے ساتھ سر تسلیم خم نہ کرنے والوں کے لئے ایک ایسی تنظیم ہے، واحد اور صحیح راستہ ہے۔

Make FAF into a militant organisation

All workers in Norway live by selling their labour, and are exploited by the capitalists whether they come from Norway, Morocco or Yugoslavia. AKP (m-l) therefore states that the Trade Unions must be common for all workers regardless of nationality.

In addition, however, foreign workers are exposed to a particular national oppression. The ruling class meet them with underpayment and slave contracts, police persecution and reduced democratic rights, language, cultural, and religious discrimination. A foreign workers organisation is needed to gather all foreign workers in the fight against this oppression.

There has been two opposing opinions in the Foreign Workers Association in Norway - FAF - ever since it was founded in 1971, as to what kind of organisation it should be. A militant organisation for the foreign workers interests, or a so-called unpolitical welfare organisation: that is a loyal and obedient tool of the bourgeois government.

In the course of 1976, FAF on several occasions showed itself to be an active militant orga-

nisation. An example is the mass demonstration against racism and discrimination which the association arranged in Oslo on October 5th. By granting kr. 5000 to the Palestinian liberation organisation Al Fatah, FAF showed solidarity with workers and oppressed in all countries. The same was also expressed in the decision taken in the General Assembly of FAF in January this year, to include the struggle against all colonialism and zionism in the statutes of the association.

This line was opposed by the wing in FAF which supports the authorities. In connection with the demonstration on October 5th they tried to split FAF and found a new organisation. And when the zionist-friendly Norwegian Government, after the decision on the struggle against zionism, threatened to refuse further economical support, they exploited the situation and made a new attempt to split FAF.

In the last 6 months, this fraction led by the chairman of FAF, Dawda Kah, has in practice destroyed all the activity in the association in order to

please the bourgeoisie and the government.

The Government's attempt at splitting involves going outside FAF, to contact the national groups individually and enticing them with beautiful promises of money and goodwill as a payment for loyalty. By weakening the foreign workers only common organisation, Kah and his clique are helping capital and the government to undermine the unity among the foreign workers.

The organisation of FAF as a kind of committee for representatives of the national associations has opened the way for carrierists such as Kah, while the masses of foreign workers have been passified. Those who support the line of struggle in FAF, want a democratic mass organisation which can gather all foreign workers to fight together against oppression and discrimination with Norwegian class comrades.

This is the only way open to all who refuse to crawl on their knees for the bourgeoisie.

Slaveforhold i Nordsjøen

Nylig sendte 200 «gruppeimporterte» arbeidere i firmaet Brown & Root (UK) Ltd. et brev til norske myndigheter med kritikk av arbeidsforholda i Nordsjøen og kontrollen av disse forholda. De skreiv forståelig nok anonymt. Åpen kritikk betyr sparken og heimsending for «gruppeimporterte» arbeidere.

• De har jobbet 12 timer daglig uten fridager i 3 måneder i trekk (Klassekampen kjenner tilfeller da folk har jobba slik i opptil 11 måneder.) Etter reglene skal de høyst arbeide 16 dager i trekk og så ha 16 dager fri.

• Norske regler sier at skiftarbeidere skal jobbe 36 timer i uka. Disse har jobba det dobbelte.

• Reglene sier at alle arbeidere skal ha samme lønns- og arbeidsvilkår. Arbeiderne på Ekofisk-tanken forteller at de får omlag 30 kroner i timen og ingen overtidsbetaling, mens norske oljearbeidere i Nordsjøen vanligvis tjener rundt 50 kroner timen.

• Firmaet forsøker å splitte arbeiderne ved å forskjellsbehandle dem etter hvor de kommer fra og hvor villige de er til å underkaste seg. Arbeidsvilkåra fastsettes for hver enkelt i hemmelige arbeidskontrakter.

Arbeidere fra Nord-Amerika og England får for eksempel heimreise betalt. Arbeidere fra Mexico, Marokko og land i Sør-Europa må derimot betale den sjøl.

• Arbeiderne blir frakta til plattformene i båter og heist opp i kurver, noe som er sikkerhetsmessig helt uforvarlig.

Det første Brown & Root gjorde på Ekofisk-tanken var å organisere sin egen «fagforening» (Offshore Employee Organisation OEO). Her sitter bare folk som er plukket ut av firmaet, og ingen vet hva de driver med. Det foreligger aldri en eneste protokoll fra møtene i komiteen. Alle arbeidere er tvunget til å betale 35 kroner i måneden som kontingent til denne «fagforeninga». Ingen har

sett noe reglement, og ingen vet hva disse pengene blir brukt til.

Den tar aldri opp lønnskrav og gjør ingenting for å hindre de helt vilkårlige oppsigelsene.

SLAVEDRIVERE OVERVÅKER ARBEIDET

Brown & Root har ansatt to amerikanske arbeidsledere som er beryktet over hele Nordsjøen for bøllete framferd. Døgnet rundt herjer disse to med ar-

beiderne. Mest av alt minner de om den typen slavedrivere som for 150–200 år siden dro til Afrika for å hente negre til markene i Amerika. De er noen feite, brautende kjemper, med gullringer i øra og på alle fingrene. Den ene har en ring av massivt gull med forbokstavene lagt av diamanter! Rundt halsen og armene henger det tjuke lenker av gull. De snakker aldri til arbeiderne. De bare brøler.

Arbeiderne skal ikke prate «unødvendig» med hverandre. Derfor har firmaet plassert tv-skjermer og filmrør i alle oppholdsrom. Døgnet rundt surrer det amerikanske cowboy-filmer og kriminalfilmer for full lydstyrke.

NORSKE MYNDIGHETER HAR ANSVARET

Firmaet Brown & Root har brutt alle lover og bestemmelser som gjelder i Nordsjøen etter tur. Til tross for at norske myndigheter hele tida har kjent til dette har de unnlatt å gripe inn. Selv ikke da de mottok skriftlig klage på firmaet ifjor fikk det konsekvenser. Tvert om fikk de i juli i år grønt lys for å trappe opp virksomheten med nye 865 arbeidere. Det er 200 av disse arbeiderne som har forfattet klagebrevet som førte til at disse kriminelle forholda ble kjent.

Aune at gruppeimport ikke skulle økes. Dette stemmer dårlig med regjeringas praksis. Før 1975 var det i alt kommet 3–400 arbeidere på denne måten. Fra Innvandringsstoppen ble innført i februar og ut 1975 kom det 722. I 1976 var tallet omlag 2000 og i år ser det ut til å bli bortimot 4000.

FORBY GRUPPEIMPORT

AKP (m-l) krever forbud mot gruppeimport. Vi krever samtidig oppheving av innvandringsstoppen. Det skal være opp til hver enkelt arbeider, uansett nasjonalitet, om han eller hun vil arbeide og bo i Norge.

AKP (m-l) fordømmer tariffavgiften som LO-lederne har påtvunget «gruppeimporterte» arbeidere. Vi arbeider for at både utenlandske og norske arbeidere skal fagorganisere seg innfor LO, men på frivillig basis. Bare på den måten kan fagforeningene gjøres til virkelige kamporganisasjoner for hele arbeiderklassen i Norge.

velsignelse. Regjeringspartiets (Arbeiderpartiet) folk sitter også i ledelsen for LO — Landsorganisasjonen.

LO-ledelsen går åpent inn for at all innvandring i framtida skal baseres på «gruppeimport». Dette forsøker LO-ledelsen nå å presse igjennom i Innvandringsrådet der de er representert.

Innvandringsrådet er rådgivere for regjeringa i innvandrings-spørsmål. LO gjør ingenting for arbeidere som kommer hit på denne måten anna enn å tvinge dem til å betale en såkalt tariffavgift på 90% av vanlig fagforeningskontingent.

I 1975 sa arbeidsminister Leif

Gruppeimport er menneskehandel

Innvandringsstoppen har ført til at bare det å få kone og barn hit for en fremmedarbeider er vanskelig nok. Samtidig er «gruppeimport» av utenlandske arbeidere firedobla på to år. Ved «gruppeimport» eller gruppevis rekruttering som denne menneskehandelen også blir kalt, er arbeids- og oppholdstillatelse gitt til det firmaet som henta deg hit. Bryter du med dem, eller blir sparka fra jobben, er det bare å reise hjem. Du har nesten ingen av de rettighetene som arbeidere i Norge har kjempa seg til. Familien kan du heller ikke ta med.

Denne slavehandelen foregår med den norske regjeringas

BILDET: Her på Ekofisk-tanken jobber de 200 arbeiderne som nå har protestert overfor den norske regjeringa.

RAD ROBOVA NA SJEVERNOM MORU

200 radnika je uputilo protestno pismo Norveškim vlastima u vezi bijednog odnosa na platformi Ekofisk (S' more). Rade u firmi Brown & Root (UK) Ltd. u ovom pismu se otvoreno trazi od norveških vlasti zaštita na osnovnih prava čovika.

Ovi se radnici nalaze u položajima robova — prepušteni su na milost i nemilost kojekakvim poduzetnicima. Ovi isti rade 12 sati na dan bez plaćanja prikovremena do 3 mjeseca bez boravka. Kontrast leži u tome što ovi isti plaćaju 'sindikatu' 35 kr. mjesečno, 'sindikatu' koji je napravljen od firme u kojoj rade.

Ima tu ljudi iz više zemalja. To poslodavci koriste što daju jednima

malo više novaca, tako da ih zavade među sobom. Radnici iz Amerike i Engleske dobivaju beslatan put do kuće i nazad, dok radnici iz Latinske Amerike, Južne Evrope i Sjeverne Afrike moraju plaćati put do kuće sami. Sve ovo je u suprotnosti sa Norveškim zakonima i ugovorima. Iako ovo znaju Norveške vlasti oni daju zeleni signal ovoj prljavoj djelatnosti.

TAJNI UGOVORI

Grupni uvoz na sjevernjačka nafta polja' naftne kompanije prosto kupuju radnike od drugih firmi, na primer u Njemačkoj, Holandiji, Engleskoj i.t.d. preprodavacka firma ima kontrakte sa radnicima iz zemalja kao što na primer Portugal, Španjolska, Jugoslavija, Maroko.

Svaki radnik mora potpisati samostalni ugovor o radnom odnosu — sadržaj ugovora nit znaju norveške vlasti snaju drugi radnici. Ugovor mu oduzima pravo na tranje svojih prava. Mogu da otjerat kad je njizi volja. Na ovo sve norveške vlasti sklapaju oči. Ovi su ropski ugovori.

Firma dobija dozvolu rada i dozvolu boravka za sve radnike. Ove dozvole se izdaju bez ikakvih posebnih ugovora između tih firmi i norveških vlasti. Norveške vlasti ne žele imati glavobolja kad su u pitanju uvezni radnici. Informacije koje se šalje drugim stranim radnicima u Norveškoj ne šalje se uveznim stranim radnicima.

GRUPNO UVOZENJE RADNE SNAGE JE TRGOVINA BIJELIM ROBLJEM

BILDET: Arbeiderne på boreplattformene har hardt og farlig arbeid. Lang arbeidsdag og lite fritid øker faren for ulykker på grunn av tretthet.

Zabrana samostalnog dolaska u Norvešku, načinjene su velike štete mnogim porodicama koje bi htjele živiti skupa. Istovremeno vlasti odobravaju uvoz skoro 4 puta više radnika nego do sada u zadnje dvije godine. naravno firmama se daju sva prava nad ovim radnicima, radna dozvola, dozvola boravka. I kad više nema posla oni moraju ići kući. Ovi radnici ne uživaju nikavih prava koje do sada izborila radnička klasa Norveške. Porodicu radnik ne sme dovesti.

Ova sramna trgovina sa ljudskim mesom je u saglasnosti sa norveškom vladom. Vladajuća partija, AP, ima svoje ljude u LO (Zemaljska organizacija svih sindikata Norveške). LO-rukovodstvo ide za tim da sva doseljavanje ide kroz grupni uvoz radne snage. LO se zalaze kod savjetništva za doseljavanje gdje sjede državni savjetnici za pitanje useljavanja u Norvešku. Dakle LO, koji bi trebali štiti naše interese to ne čine već prisilno naplaćuju sindi-

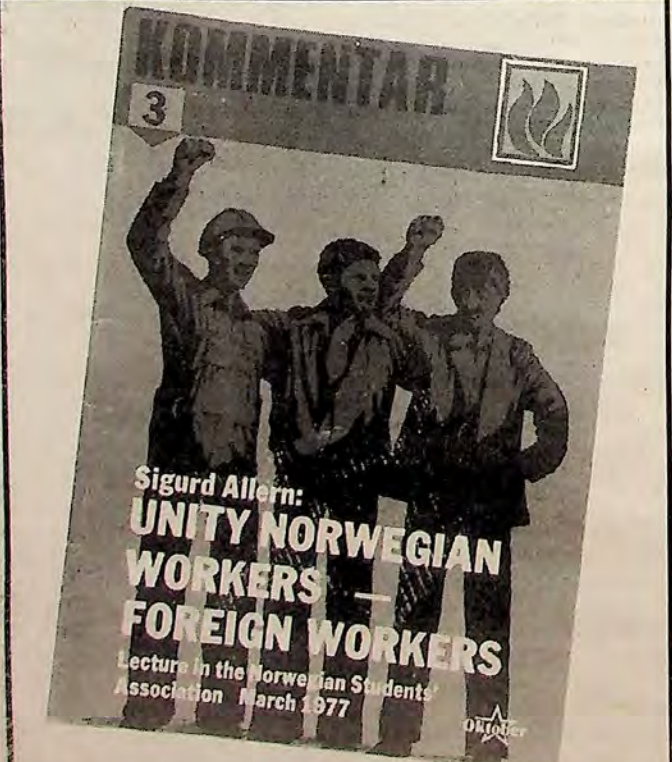
kalnu članarinu od grupno uvezenih radnika.

1975 reče ministar za rad, Leif Aune, da neće biti povećanja u uvozu radnika. Ovo izjava ne štima sa praksom norveške vlade od zabrane dolaska. Prije zabrane je bilo 3–400 radnika na grupni import. Od zabrane dolaska (feb. 1975) do 1976, uvezili su 722 radnika. U 1976 bilo je oko 2000, a ove godine biće oko 4000.

ZABRANITE GRUPNI IMPORT

AKP (m-l) zahtjeva zabranu grupnog uvoza radne snage, istovremeno tražimo prestanak zabrane individualnog useljavanja u Norvešku. Ovo važi za sve radnike bez obzira na naciju. On ili ona mogu raditi u Norveškoj po volji!

AKP (m-l) osuđuje prisilno hapšavanje sindikalne članarine grupno uvezenim radnicima. Mi radimo za tome da se strani i norveški radnici učlanjuju u sindikat širom zemlje, u okviru LO, ali samo s dobrom voljom. Samo na ovaj način sindikati mogu dijelovati borbena i pretvoriti se u borbene grupe za prava cijele radničke klase u Norveškoj!

Sigurd Allerns foredrag om fremmedarbeider-spørsmålet er til salgs i Oktoberbokhandlene over hele landet.

Sigurd Allern's speech on the foreign worker question is available in the October bookshops all over the country.

BILDET: Marokkanske arbeidere i Europa kjemper side om side med sine klassefeller. Her fra Frankrike.

for å gjøre det klart at når det gjelder de marokkanske arbeidernes rettigheter, er det ingen forskjell mellom dem og de andre arbeidere i Europa. Vi må kjempe for å få de samme rettighetene som alle andre arbeidere.

Vi må også kjempe for å få de samme lønnsbetingelsene som alle andre arbeidere. Dette betyr at vi må kjempe for å få de samme lønnsbetingelsene som alle andre arbeidere i Europa.

Vi må også kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere. Dette betyr at vi må kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere i Europa.

Vi må også kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere. Dette betyr at vi må kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere i Europa.

Vi må også kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere. Dette betyr at vi må kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere i Europa.

Vi må også kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere. Dette betyr at vi må kjempe for å få de samme arbeidsbetingelsene som alle andre arbeidere i Europa.

هكذا يعمل البوليس السري داخل الوداديس

الذي كان يعمل في مدينة سوسو بفرنسا، الذي التقى عليه سنة 1973.

طرق إجرامية

الوداديس تتبني كل أنواع طرق الاغتيال والتعذيب والتجسس، وجميع الوسائل من كذب العمال، العمل على منع الاضرابات والتعامل مع المنظمات الرأسمالية.

في بلجيكا حادلت الوداديس اختطاف أحد العمال المناهضة، الذي كان في مقدمة المعارضين للحكم الرجعي. في يوم الأربعاء 25 سبتمبر سنة 1974، نظم الديبلماتيون المعارض، اجتماعاً حضره العمال وكان الهدف من هذا هو تكميم الوداديس حثالة. ولكن العمال رفضوا البتة فكرة جات بها السفارة المغربية وتقدموا للقائم بها تقيين: "تحي المحرم" — "يسقط النظام الرجعي".

نفس الليلة اختطف أحد العمال للخراب والاضطراب خلف يد رجلين من البوليس السري، وموظف مساعد في السفارة، الذي هبطوا

مستوراً، ليسهل لهم الامر في التجسس على العمال المعارضين في الخارج. ولكن يحصل الحسن الثاني على هذه الرغبة. الحسن بذلك منظم الوداديس. وأهم نقطة في هذه القضية، هو أن الوداديس نشأت فقط للعمال رجال التجارة، أما الطلبة فليس لديهم حق الاضراب، لأن الطلبة أيضاً يعدون من المضادين للفاشية، الركناتورية العلوية. الوداديس تعمل على منع إنشاء أية منظمة ديمقراطية للعمال في الخارج، ويسجل البوليس السري أسماء العمال الديمقراطيين والتقدميين ويقدمونهم إلى الشرطة في المغرب. وهذا يعطي الحق المطلق لإنشاء القسبي عليهم وتسجيلهم عندما يعودون إلى المغرب. هذا ما حصل للأخ إحيش الأوشين الذي كان يعمل في هولندا، والذي ما زال مسجوناً. وحصل لهذا المحاج على الهوارى، العامل في ألمانيا والذي التقى القسبي عليه، وبقي مسجوناً لمدة سنتين قبل أن يحكم عليه في سنة 1974 بحبس لسنوات. وحصل أيضاً لفرخ أحمد الهوارى

الحسن الثاني مخاف الطبقة العاملة التقدمية

هذه خلق الوداديس، لم يكن هو شعور الحكم الحسني بالخطر حول الطبقة العاملة، كما تشير إليه الوداديس. إن الحكم الحسني يهتم فقط بتلك الاموال التي يدخلها العمال المعارضين إلى الوطن، الذين اضطروا إلى مغادرة بلدهم وبيع قوتهم في الخارج بل، فهذا ليس كل شيء، فقد علمت الحكمة العاشية أن قد بدأت تخلق لدى العمال المعارضين التجربة في الكفاح والوفاء الطبقي، اللذان هما في نظر الحكومة بعدان خطيراً على الحكومة نفسها. وفي محاولة كهذه، التي كثرت فيها المعارضة في المغرب، قرر العاشيين المعارضة بأن يضفوا حدا لهذه القوة الثورية.

تفادح المرء المغربية، كان ستيك أن تعمل الجاسوسية المغربية بكل حذية. لذلك وجد الحسن الثاني أنه يحتاج إلى إنشاء منظمته لمجده منها البوليس السري لمبدأ

الوداديس هو اسم لنادي الصداقة للعمال المعارضين في الخارج، أما الحقيقة فهو سترار لخدمة البوليس السري، الذي تقوده السفارات والقنصليات.

ففي العدد الأخير، نشرت بعض الاسماء البوليس السري المغربي الذين يراقبون العمال المعارضين في اسبانيا وفرنسا، ونريد على هذه الدوحة: ادريس السلولي وكبير السلام ليون، الموقوفان في سفارة كورنيجاه. هذا المكال يوضح لنا لماذا استست منظمة الوداديس، يعطي أمثلة على كيفية عمل هذه المنظمة.

ففي صيف سنة 1974، شاهد المغرب محاكباتين سياسيتين، وذلك في كل من الدار البيضاء والقنيطرة. وهذا كان في وقت كثر فيه الاقحام والقبض على الوداديين الديمقراطيين والتقدميين.

نفس نفس هذا الوقت اعترف المساء لونه الحكومي بتنظيم منظمة الوداديس للعمال المعارضين في أوروبا.

SLIK ARBEIDER POLITI SPIONENE I AMICALES

Amicales er navnet på en såkalt vennskapsforening for marokkanske fremmedarbeidere. I virkeligheten er det en dekkorganisasjon for Marokkos hemmelige politi, styrt gjennom ambassader og konsulater. I forrige nummer offentliggjorde vi navnene på noen av organisasjonens agenter som overvåker marokkanske arbeidere i Skandinavia. Til den lista kan vi nå føye Driss Meslouhi og Abdeslam Lioui, ansatt ved ambassaden i København.

Denne artikkelen forteller hvorfor Amicales ble startet, og gir eksempler på hvordan organisasjonen arbeider.

Vi oppfordrer alle som har fler opplysninger om å hjelpe oss å avsløre disse politispionene og deres fascistiske metoder.

Sommeren 1973 opplevde Marokko to store politiske prosesser, Casablanca- og Keneitra-prosessene. Dette var høydepunktet i en bølge av undertrykking av progressive og demokratiske krefter i landet. Midt under denne tida med terror, arrestasjoner og politiske prosesser bekjentgjorde de marokkanske makthaverne at de hadde oppretta organisasjonen Amicales for marokkanske arbeidere i Europa.

HASSAN FRYKTER KLASSE-BEVISSTE ARBEIDERE

Bakgrunnen for at Amicales ble oppretta var iallefall ikke Hassan-regimets omsorg for arbeidereklassen, sjøl om det ble framstilt slik. Hassan-regimet har bare interessert seg for de store pengesummene som de kan drive inn fra de marokkanske arbeidere som må reise fra sitt eget land for å selge arbeidskrafta si. Men samtidig hadde fascistregjeringa begynt å erfare at arbeidere som kom tilbake til hjemlandet etter å ha arbeidet i Europa ofte hadde kamperfaringer og en klassebevissthet som kunne bli en trussel for regimet. I en

periode med økende motstand mot fascismen var det viktig å ødelegge dette revolusjonære potensialet. Utafor Marokkos grenser kunne ikke det hemmelige politiet operere åpent. Derfor trengte Hassan en organisasjon som ga politagentene et legalt dekke, som gjorde det lettere å spionere på og overvåke marokkanske arbeidere i utlandet. For å møte dette behovet ble Amicales skapt.

Et interessant poeng er forevrig at Amicales bare er opprettet for arbeidere og folk som stiller med handel. Studenter får ikke bli med. Så er da også marokkanske studenter i utlandet ivrige motstandere av Hassans fascistiske diktatur.

Formålet med Amicales er blant annet å hindre opprettelsen av frie, demokratiske organisasjoner for marokkanske arbeidere i utlandet. De mest besluttsomme og progressive blant arbeidene forsøker agentene å registrere, navnene overlates til politiet i Marokko. Dette gir grunnlag for arrestasjon og terror når arbeidere vender tilbake eller er på feriebesøk. Slik skjedde det med Ikhtich Elhocine, arbeider

i Holland som stadig er i fengsel. Det skjedde med Hady Ali Elhouari, arbeider i Tyskland, han ble arrestert og satt inne i to år før han i 1975 ble dømt til 5 års fengsel. Det skjedde med Houari Ahmed, arbeider i Sochaux som ble arrestert i august 1973.

KRIMINELLE METODER

Amicales benytter seg av alle slags kriminelle metoder. Trusler og forfølgelse, underslag av sparepenger som de får overlatt fra marokkanske arbeidere, streikebryteri og samarbeid med kapitalistenes organisasjoner. I Belgia prøvde de å bortføre en marokkansk arbeider som gikk i spissen for motstanden mot deres reaksjonære virksomhet. Onsdag 25. september 1974 organiserte marokkanske diplomater i Brussel et møte for marokkanske arbeidere. Hensikten var å starte en avdeling av Amicales. Men arbeiderne lot seg ikke lure. De avviste den marokkanske konsulen, fordømte det marokkanske politiets virksomhet i Belgia, og samtlige forlot salen med ropene «Leve friheten» og «Ned med det reaksjonære regimet!».

Samme natt ble en aktivist fra denne opposisjonen forsøkt bortført. På Boulevard Maurice Lemonnier nær børsen hoppet to marokkanske politifolk og en medhjelper fra konsulatet i Brussel ut av en hvit Renault 16 og forsøkte å trekke aktivisten med seg. De flyktet imidlertid da en drosjesjåfør ble alarmert av skrikene og kom til. Aktivisten var blitt brutalt slått og måtte transporteres til sykehuset i Schaerbeek.

AMICALES BLIR FORDØMT

Trass i slike forsøk på å terrorisere regimets motstandere, er Amicales blitt møtt med fordømmelse fra marokkanske arbeidere både i Holland, Belgia, Tyskland, Frankrike og Sverige. I Holland har Organisasjonen til støtte for fremmedarbeidere sendt ut et informasjonskrav om Amicales til marokkanske fremmedarbeidere:

BILDET: Hassan frykter klassebevisste arbeidere.

«Du skal vite, kamerat marokkanske arbeider, din regjering forsøker med hjelp av Amicales å styrke sitt antidemokratiske nærvær også i utlandet. Målet for Amicales er ikke å forsvare dine rettigheter, men å utspionere deg... Vi stiller oss et spørsmål: Hvordan har det seg at den marokkanske regjeringa oppfordrer arbeidere til å slutte seg sammen i Amicales, mens de ellers forbyr

fagforeninger og frie organisasjoner? Som andre organisasjoner som arbeider med fremmedarbeidernes problemer, står vi alle marokkanere til å ha mistillit til dette Amicales. Vi står våre marokkanske venner til ikke å organisere seg der.» Dette er en viktig oppsummering også for marokkanske arbeidere i Norge.

Picture: The nine workers who took up the struggle against the Wollebekk-brothers.
(Photo: Klassekampen)

کہہ پڑا اور ان کے گٹ بگڑ جمانے کے طور پر
 مزدوروں کو ادا کریں گے۔
 اب عدالت کا دوسرا پہلو دیکھیں۔ عدالت نے
 فیصلہ دیا ہے کہ باقی کم مزدور کام سے جائز لگائے
 گئے ہیں۔ لیکن عدالت کے پاس اس بات کا کوئی
 جواب نہیں کہ یہ کم مزدوریں کس طرح جائز کام سے لگائے
 گئے ہیں۔ جبکہ عدالت یہ بھی مانتی ہے کہ اس
 وقت جب ہمارے مزدور کام سے ناجائز لگائے گئے تو
 باقی کم مزدوروں کے پاس سوائے جراثیم کے اور کوئی
 اور کسمپوش تھا تو نہ جراثیم ہی رہیں گی کہ
 ہمارے مزدوروں کو کام سے ناجائز لگایا جائے۔
 عدالت سب کچھ جانتی ہے مگر اسے وہاں سے بھی۔

بادو جہد حقیقت کو نہیں سمجھا سکا۔ آخر عدالت
 نے یہ فیصلہ کر دیا کہ ہر مذہب کے کام میں سماج پر
 اور غیر مذہبی دنیا کی فلاح لگائی جائے۔ اس لیے ولیمز برادرز
 ایک مزدور کی دس ہزار کمزائیوں اور 3 ہزار مزدوروں کو
 ساڑھے تین ہزار روپے ایک ایک رقم دے کر لگا۔
 عدالت نے ولیمز برادرز پر مقرر کی گئی نقدی جمنی
 کی تھی کہ ولیمز کا سوکھ خیر ملے ہر مزدور
 کے ساتھ نیابت میں خود قسم کا ملے۔
 ان سب چیزوں کے بادو جہد عدالت پر
 حاضری ہے کہ ہر مزدور کے کام میں ہر قانون کو پورا
 کیا جائے۔ جو جس عدالت نے ان مزدوروں کی
 کام پر دیا ہے اس کے میں کوئی مدد نہیں کی۔
 سب مزدوروں کو ہر فکر کے ساتھ نہیں

ما دیکھیں گے کہ کیا بعد اہل بیت میں ان مردوں کی حیثیت کا کوئی جائز نہیں۔

سید پرہیز پاکستان کی سرحد اپنے جائز علاقے پر ڈٹے ہوئے کمر مہم دوڑے ہوئے سامنے کھڑے لیکن

سے انکار کر دیا۔ عدالت میں سرحدوں کا مطالبہ

تھا کہ دیوبند برادرہ سے سرحدوں کو ناجائز

نام سے لکھا ہے ان کو نام پر واپس لیا جائے

3 ماہ قبل کے عدالت کی سختی 14 دی جائے

عدالت میں ان مردوں باجوں (دیکھیں برادرہ)

نے خود قسم سے سخت جواب سے نام لیا

یہ ان 9 پاکستانی مردوں سے کہ ان کے

دیکھیں گے ان کے کوٹ کا پل کوٹ کے دیکھا۔

عدالت سے متعلقہ ایک آدمی نے

KLASS & KAMPEN کو بتایا کہ کیا

سامنے پریس بیت میں پیچیدہ قسم کا کیس ہے۔

جج نے دیوبند برادرہ کے نام سے بہت خوش

ہی ہے مگر 9 پاکستانی مردوں کی مقبوضت

کو نہیں دیکھ سکا۔ جج نے ایک بیت میں برادرہ

قانون کا سہارا لیا ہے۔ یہ قانون نام کو

نہرہ کی سرحدوں پر کیس متعلق ہو گا تا۔ اس

قانون سے سخت کوئی انداز نام سے لکھا جانے پر

کی قسم کا مطالبہ نہیں کر سکتے۔ جج نے یہ

دریافت اور دوجا کر ٹیکس کو ایک بار دیکھ کر

کی قسم کا ہے۔ آخر جج رمانہ کو کیا لکھیں

کی ٹیکس کی ایک قسم کا پیچھے کیوں یہ بندہ

سارا نام مشینوں کے ذریعے چھاپا جائیگا۔

جج سرحدوں کے ساتھ نا لکھا ہے ان کے

[illegible]

خوشک بچپن کے مقدمہ
 کا نتیجہ
 ولیمک 5 ہزار گراؤن
 مزدوروں کو دے گا
 اور لیکن مالوں میں سرمایہ داروں کی
 حفاظت کرنا ہے۔ سترہویں کے بارہویں
 پالیسی میں مزدوروں کی حیات کو نہیں ادب
 سکا۔ ولیمک ہزاروں ہائیکسٹریز ہزاروں
 ڈی ہزار گراؤن کا ماحول ولیمک ہزاروں
 نے غیر قانونی کام سے لے لیا تھا۔ یہ ان مزدوروں
 کی ہی فتح نہیں بلکہ مارکس کے تمام مزدوروں
 کی فتح تھی۔ ولیمک ہزاروں کے لوٹاؤں کو ولیمک
 کی وجہ سے نام دیا گیا تھا لیکن مارکس کی ماورائے نام
 جس کی وہ مزدوری میں کم دیتا تھا جوں
 پاکستانی مزدوروں سے اپنے گرامر پر نہیں
 کام کرنا۔ مزدوروں کے نام لیوا کے مارکس
 کی بجائے ان کو سیٹی مار کر لے کر لے لیا
 خوشک بچپن میں ہٹا سکتے تھے مارکس
 غیر ملکی مزدوروں کے ساتھ۔
 ایران و پاکستانی مزدوروں نے ٹریڈ یونین
 (سکوف لوک لیڈ) کی مجبوریت اختیار کی۔
 اور یونین سے لے کر بیماری مدد کریں۔ لیکن
 ان مزدوروں کی ٹریڈ یونین نے کسی مدد کی
 اس کی وجہ سے یونین کے ذریعے سے لے کر ہزار

VERDICT IN THE «CHAMPIGNON-CASE»:

**Wollebekk brothers have to pay
25 000—but five dismissals accepted**

The verdict has now fallen in the Norsk Champignon-case. Norwegian law is formulated by the bourgeoisie to protect and defend the bourgeoisie — even so, the judges could not stop the Pakistani workers winning in some aspects. Thus the Wollbekk-brothers now have to pay 4 of the sacked workers the sum of 25 000 kroner! This is a victory, won by the workers' own struggle and the strong mass support they have amongst the Norwegian working class.

Compulsory overtime for less pay than they were entitled to, forced to take any work — ever fix the bosses' private garden — never being called by name, but whistled at like a dog, low pay and constant harassment; this was the situation for the foreign workers at Norsk Champignon A/S nearby Oslo. One day some of them refused to endure it any longer. They joined the Trade Union in order to get help to change the conditions.

NO HELP FROM THE TRADE UNION LEADERS

The Trade Union in question, was Norsk Skog & Landarbeiderforbund. The chairman.

Knut Nakken, came to negotiate with the two Wollebekk-brothers. Presumably he got on very well with them, because he just kept on negotiating whilst the brothers sacked one organized worker after the other.

When 5 of the workers were fired, the situation was so acute the organized workers had to do something. They asked their Trade Union leaders for advice, maybe it was a good idea to quit their jobs collectively as a protest? Knut Nakken and his men disagreed. If they quit their jobs collectively, it might look too militant. It was much better to leave their jobs individually!

The nine Pakistani workers

treated this «advice» for what it was worth — they went on strike to fight for their rights.

THEY BROUGHT THE BROTHERS TO COURT

The strike lasted for more than three months. Through the strike many Norwegian workers became aware of the intolerable situation for foreign workers in Norway. The nine Pakistanis got wide support.

The Trade Union leadership was loyal to the capitalists as they always are. In every way they tried to prevent the nine Pakistani workers from continuing their struggle until victory. When they heard that the workers intended to bring the two brothers to court, one of the LO-lawyers Karl Nandrup Dahl said that this was pure folly, they had not a chance in the world to win anything from such a thing!

But the nine Pakistani workers refused to bow down before the big bosses. And the support from the Norwegian workers grew. There were demonstrations in support of the nine, and local trade unions and strike support committees collected money and gathered political support.

The nine workers sued the Wollebekk-brothers for dismissing them illegally and claimed economical compensation for the time they had gone without work. They also demanded to be rehired.

IN COURT

The brothers presented a pack of lies in court, but the nine

Pakistani workers and their lawyer exposed the lies one by one. They tore the defence of the Wollebekk's to pieces.

THE VERDICT

The judges did their best to protect their class-fellows the two Wollebekk-brothers. But the case was so obviously in favour of the Pakistani workers, that the court had to be very careful. They found an old law concerning people who work on

farms and gardens. According to this law, the workers have scarcely any protection against dismissal.

In spite of this law and the character of the court, the Pakistani workers obtained some important victories. Four of them got concessions from the court; the dismissals were found «illegal». The Wollebekk brothers were sentenced to pay one worker 15 000 kroner, and the other three around 3 400 each.

The court was also forced to criticize the way the two brothers had treated the foreign workers.

**IN SPITE OF «ILLEGAL»
SACKING — NO JOB BACK**

Thus in some ways the nine workers obtained a lot. But on the other hand, five dismissals were accepted and none got his job back.

The court had some problems in explaining why the dismissals of the other five, had to be accepted. The court admitted that the strike was a result of the acute situation, and thus was «legal». The dismissals would then be «illegal». But the verdict says that in order to keep «peace» in industrial life, it was necessary to call this strike «illegal».

The militant struggle of the nine Pakistani workers is a brilliant example to the foreign workers and all workers in Norway. Without the struggle they would have obtained nothing. The capitalists never give the working class anything free.

Picture: The owners of Norsk Champignon a/s, Carl Elvind and Nils Petter Wollebekk in court. (Photo: Klassekampen)

Picture: From one of the many demonstrations in support of the nine
(Photo: Klassekampen)

Foran tariffoppgjøret 1978:

STILL HARDE KRAV

I tida framover skal de enkelte fagforeningene og klubbene behandle lokale forslag til tariffoppgjøret 1978. Allerede nå er det klart at borgerskapet forbereder det største lønnsnedslaget for arbeidsfolk siden krigen. Devalueringa av den norske krona vil bety økt prisstigning. Dette skjerper nødvendigheten av harde lønnskrav. I tillegg er det viktige krav å stille som angår arbeidstid, arbeidervern og ferie, og særlige krav som kan sikre fremmedarbeidernes rettigheter.

De siste åra har ledelsen i LO sammen med Arbeiderparti-regjeringa innført såkalt kombinerte tariffoppgjør. Det betyr at staten trer inn i tariff-handlingene. Den fastlegger, blant annet i forbindelse med

statsbudsjettet, hva den mener er «realøkonomisk forsvarlig lønnsøkning» i perioden. Innafor disse rammene er det så oppgjøret skal foregå. Staten gir så «garantier» for lønnsøkninga gjennom prissubsidier, skat-

tereguleringer og så videre, til erstatning for kronetillegg fra bedriftseierne.

NEI TIL STATS DIKTAT

I praksis betyr dette statlige lønnsdiktat. Den frie forhandlingsretten mellom arbeider og arbeidsgiver blir forsøkt opphevet. Staten bruker arbeidsskattesmidler til å kjøpe kapitalen fri for lønnsøkninger. Samtidig får bedriftseierne lettelse i skatter og avgifter til staten. Det som innskrenkes er de offentlige ytelsene som blant annet arbeiderklassen kan nytte godt av: helsevesen, sosiale ytelser og utdanningssektoren. Kombi-oppgjøret er med andre ord gavepakker til kapitalen og betyr økt utsettelse av arbeiderklassen.

- Krev forbundsvis oppgjør uten noen sentralt vedtatt ramme for oppgjøret. Avvis alle former for kombinerte og samordna oppgjør.
- Krev forbundsvis uravstemning over alle forslag og gå mot kobling og forsøk på å vedta tariffoppgjør over hodet på medlemmene.
- I stedet for statlig «garanterte» lønnsøkninger som aldri kommer så langt som til lønnsposen, må vi stille krav om kronetillegg direkte fra bedriften.

MINSTELØNN PÅ 25 KRONER

Fremmedarbeidere i Norge står svært ofte i lavtlønsjobber. Kravet om innføring av en absolutt minstelønn, retter seg mot bedriftenes bruk av kvinner, unge arbeidere, lærlinger og fremmedarbeidere som billig arbeidskraft.

- Krev minst 7 kroner i generelt tillegg, eventuelt 25 prosent fordelt på to år. Krev tilsvarende lønnsøkning i stat og kommune.
- Lavtlønns tillegg på 2 kroner i timen.
- Innføring av minstelønnsprinsipp: Ingen arbeider, funksjonær eller lærling under 25 kroner-timen fra 1/4 1978.

LIKE RETTER FOR ALLE ARBEIDERE!

Kravene til tariffoppgjøret må sikre fremmedarbeidere like rettigheter med norske arbeidere. Mens innvandringsstoppen stenger grensene for individuell innvandring, kan kapitalistene drive gruppevis rekruttering av fremmedarbeidere. De som kommer hit på denne måten, er helt prisgitt kapitalisten, og står uten de demokratiske rettighetene arbeiderklassen har kjempa seg til. De blir til og med avkreved en tvungen tariffavgift til LO — uten at LO hjelper dem noe til gjengjeld. Derfor må vi kreve:

- Oppheving av innvandringsstoppen, avskaffing av all gruppeimport og sikring av fremmedarbeidernes like rettigheter i alle forhold.
- Bort med den tvungne tariffavgifta for fremmedarbeidere.
- Gratis norskopplæring i arbeidstida.

Andre sentrale krav foran oppgjøret:

- 7 timersdag innen utgangen av 1978 og målsetting om 6-timersdag først i 80-åra.
- Korte arbeidstid enn dette for arbeidere på helkontinuerlige skift, nattarbeidere og for folk med særlig tungt arbeid.
- Spisepausene må inkluderes i arbeidstida!
- Arbeidstidsforkortinga skal helt og fullt kompenseres økonomisk. Dette må ikke regnes som en del av det ordinære tarifftillegget.

- Krev 90% lønn ved permitteringer

- Innføring av 6 måneders barsel/svangerskapspermisjon med full lønn.
- Likestilling for kvinner og menn i lønns- og arbeidsforhold.

Fristen for innlevering av forslag går ut til forskjellig tid for de forskjellige forbundene. For Jern og Metall allerede 23. september, for andre forbund fram til årsskiftet.

Undersøk i din egen klubb hva firsten der er, og gå sammen med norske arbeidskamerater om krav som kan forsvare klassens felles interesser.

Karl Marx:

Om irske fremmedarbeidere i England

I 1870 skrev Karl Marx om forholda mellom irske arbeidere i England og det engelske proletariatet. På den tida var Irland en engelsk koloni. Politisk og økonomisk var landet under Englands herredømme. Irske arbeidere ble nødt til å utvandre for å finne arbeid. Mange av dem dro til England.

Hvert industri og handels-sentrum i England har nå en arbeider klasse oppdelt i to fiendtlige leire: engelske proletarer og irske proletarer. Den vanlige engelske arbeideren hater den irske arbeideren som en konkurrent som ødelegger hans levestandard. I forhold til den irske arbeideren kjenner han seg som et medlem av den herskende nasjonen og derfor forvandler han seg til et redskap for sitt lands aristokrati og kapitalister mot Irland: på den måten styrker han dominansen over seg sjøl. Han hyller religiøse, nasjonale og sosiale fordommer mot den irske arbeideren.

Holdninga hans likner mye på den de «fattige hvite» har overfor negrene i de tidligere slavestatene i

Amerikas forente stater. Irlanderne gir ham igjen med samme mynt. Han ser i den engelske arbeideren bare den medskyldige, det blinde verktøyet for det engelske herredømmet på Irland.

Denne antagonismen holdes i live med kunstige midler og forsterkes av pressa, kirken, vitsebladene kort sagt med hjelp av alle de midler som står til den herskende klassens disposisjon. Denne antagonismen er hemmeligheten bak svakheten hos den engelske arbeiderklassen, tross dens organisasjon. Det er med hjelp av denne hemmeligheten at kapitalistklassen fortsetter å holde seg ved makta. Og denne klassen er helt bevisst om det.

Brev til Meyer og Vogt, 9. april 1870 (Utdrag)

Karl Marx:

On Irish foreign workers in England

In 1870, Karl Marx wrote about the relations between Irish workers in England and the English proletariat. At that time Ireland was an English colony. Politically and economically the country was under Englands dominion. Irish workers were forced to emigrate to find a job. Many of them went to England.

Every industrial and commercial centre in England now possesses a working class divided into two hostile camps, English proletarians and Irish proletarians. The ordinary English worker hates the Irish worker as a competitor who lowers his standard of living. In relation to the Irish worker he regards himself as a member of the ruling nation and consequently he becomes a tool of the English aristocrats and capitalists against Ireland, thus strengthening their domination over himself. He cherishes religious, social, and national prejudices against the Irish worker. His attitude towards him is much the same as that of the «poor whites» to the Negroes in the

former slave states of the U.S.A. The Irishman pays him back with interest in his own money. He sees in the English worker both the accomplice and the senseless tool of the English rule over Ireland.

This antagonism is artificially kept alive and intensified by the press, the pulpit, the comic papers, in short, by all the means at the disposal of the ruling classes. This antagonism is the secret behind the impotence of the English working class, despite its organisation. It is the secret by which the capitalist class maintains its power. And the latter is quite aware of this.

Letter to Meyer and Vogt, April 9. 1870. (Extract)

Hvordan kan vi hjelpe til å gjøre avisa bedre?

Takk for fin avis. Vi leser ikke så godt norsk så det blir helst fremmedarbeiderutgaven. Det siste nummer var veldig bra. Med mange opplysninger som fremmedarbeidere har bruk for og mye bra politikk, særlig artikkelen om arbeidskontoret for fremmedarbeidere. Det er riktig å gå mot det. På jobben er det mange som leser avisa. Det hjelper oss til å forstå det norske samfunnet. Det er bra å få greie

på spesialloven for fremmedarbeidere. Vi synes avisa er veldig bra, og veit ikke hvordan vi kunne hjelpe dere å få den bedre.

Hilsen 3 pakistanske lesere

P.S. Takk til Sigurd Allern for hans foredrag om fremmedarbeidere.

Vi vil mer enn gjerne ha hjelp til å gjøre avisa bedre. Derfor skriv inn og få andre fremmedarbeidere og norske arbeidskamerater til å gjøre det samme. Vi trenger arbeiderkorrespondenter over hele landet dersom dette skal bli en virkelig levende kommunistisk arbeideravis. Om dere skriver på andre språk enn norsk og

engelsk er det fint om dere sjøl kan ordne med oversettelse og sende med den. Hvis dere ikke greier det, skal vi gjøre så godt vi kan i redaksjonen for å finne oversetter.

Redaksjonen

For mye norsk og engelsk

Vi er endel folk som er interessert i fremmedarbeidernes problemer og dermed også i å spre fremmedarbeiderutgava av Klassekampen. Da vi bladde opp i nr. 3-77 ble vi skuffet. Vi synes det står alt for mye på norsk. Sidene 6, 7, 8, og 9 er omnorsk. Bare på norsk og så vidt vi kan se uten tilsvarende tekst på fremmede språk.

Dessuten mener vi det er for mye engelsk i avisa. De fleste fremmedarbeidere i Norge har aldri lært å lese engelsk og derfor er det til liten nytte for dem med all denne engelsken. Vi mener at det meste av norsken og engelsken burde byttes ut med fremmede språk, spesielt urdu fordi de fleste fremmedarbeidere i Norge er pakistanere.

Hilsen Klassekampselgere

Takk for kritikken. Redaksjonen har diskutert dette problemet. Det ideelle ville vært å ha alt eller det meste på de enkelte fremmedarbeidergruppers morsmål. Men vi har begrensa plass og vi mener heller ikke det er riktig å gjøre avisa forståelig bare for noen grupper av fremmedarbeidere, selv om disse gruppene er store. Slik avisa er nå når vi ganske mange, selv om få kan lese hele avisa.

Ikke alle fremmedarbeidere leser engelsk, men vår erfaring er at ganske mange gjør det. For eksempel de som kommer fra tidligere engelske kolonier.

Mange fremmedarbeidere lærer seg en god del norsk.

Vi synes også det er viktig at avisa er forståelig for norske lesere, som på denne måten kan få mere kjennskap til fremmedarbeidernes forhold i Norge. Slik kan avisa være med å styrke enheten mellom norske og utenlandske arbeidere.

Vi vil gjerne høre mer om hva folk mener om avisa. Hva mener fremmedarbeiderne? Og norske lesere?

Vi vil forsøke å trykke leserbrevene på det språket de er skrevet på.

Redaksjonen

A color photograph of a man with dark, curly hair and a mustache, wearing a denim shirt over a white t-shirt. He is standing outdoors in front of a city street with cars and buildings in the background.

Turkut (22) not allowed to join his family

For further information see the local newspapers or contact the Friendship Association, St. Olavsgt 21c, Oslo 1, telephone (02) 11 00 57.

VENNSKAPSSAMBANDET NORGE-KINA
NORWAY-CHINA FRIENDSHIP ASSOCIATION

For further information see the local newspapers or contact the Friendship Association, St. Olavsgt 21c, Oslo 1, telephone (02) 11 00 57.

VENNSKAPSSAMBANDET NORGE—KINA
NORWAY—CHINA FRIENDSHIP ASSOCIATION

A black and white photograph of four women sitting in front of a brick building. A sign above the doorway reads "FIRE EXIT KEEP CLEAR". The woman on the far left is wearing a patterned dress and a headscarf. The woman next to her is wearing a light-colored jacket and a dark skirt. The woman in the center is wearing a patterned dress. The woman on the far right is wearing a dark dress with a floral pattern. There are bags and items on the ground in front of them.

Our men have to support us

mass picketing by threatening to withhold the strike money. Even so 4,000 people met to show their solidarity with the Grunwick strikers.

In August this year they forced the strikers to call off a mass picketing by threatening to withhold the strike money. Even so 4,000 people met to show their solidarity with the Granville strikers.

शुभ बुद्धि मज्जा
नित्य का विद्वान्
और आच्छादित
लिपि हांग्राम कद

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2022

RÅD & RETT

innsenderspalte for spørsmål om helse, jus og sosiale problemer

I denne spalte svarer vi på spørsmål om helse, jus, økonomiske og sosiale rettigheter, boligproblemer og arbeidsforhold. Den norske utgave av Klassekampen har ei tilsvarende spalte.

Hvis du vil ha svar privat, så send med adresse og frimerke.

Skriv til Klassekampen, Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5.

Vi vil forsøke å trykke svaret på samme språk som du bruker i spørsmålet.

In this column we shall answer questions on health, law, financial and social rights, housing problems and working conditions. The Norwegian edition of Klassekampen has a corresponding column. If you wish a private answer, enclose a stamped addressed envelope.

Write to: Klassekampen, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

We shall try to print the answer in the same language as is used in the question.

SAVJET I PRAVO

Na ovom mjestu odgovaramo na pitanja zdravstvenog, pravnog, ekonomskog i socijalnog karaktera; problematika stanovanja i radni odnosi. Ako želiš da ti na postavljena pitanja odgovorimo privatno, onda pošalji adresu i jednu marku: Piši 'KLASNOJ BORBI'.

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5

Sjuk under ferie i heimlandet —

Jeg har vært heime på ferie i India, og ble sjuk mens jeg var der så jeg ikke kunne begynne på jobb etter ferien. Jeg har sendt sjukemelding til arbeidsgiveren min her i Norge. Får jeg sykepenger mens jeg venter på å bli frisk? Kan jeg bli sparket fra jobben fordi jeg er sjuk?

M.T.F.

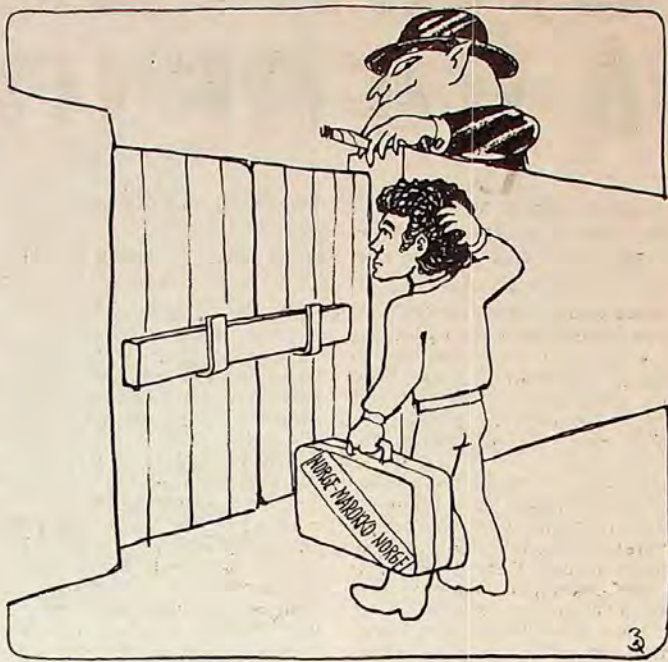
Svar: Utenlandske statsborgere som blir sjuke under opphold i heimlandet, har etter reglene ikke krav på sykepenger i Norge. Men de kan søke styret i det lokale trygdekantoret om at de gjør unntak fra regelen, det gjør de ganske ofte. Som fremmedarbeider betaler du jo avgift til folkestrygden akkurat som norske arbeidere, og burde sjølsagt ha samme rett til sykepenger.

PAPIR FRA OFFENTLIG LEGE

For å få sykepenger og eventuelle andre utgifter i forbindelse med sjukdommen etterbetalt når du kommer tilbake hit, er det viktig at du kan dokumentere grundig at du har vært sjuk og arbeidsufør. Ei melding fra en privatpraktiserende lege i utlandet med knappe opplysninger, blir som regel ikke godtatt.

Forsøk å få ei sjukemelding fra en offentlig lege heime, eller fra et offentlig sjukehus, hvis du har vært innlagt. Når du kommer tilbake hit, bør du få en lege her til å bekrefte så sant det er mulig at skaden/sjukdommen må ha oppstått mens du var heime.

Det lokale trygdekantoret har plikt til å hjelpe deg å sette opp søknaden om å få sykepenger, og til å opplyse deg om hvilke rettigheter du har.

VERN MOT OPPSIGELSE

Arbeidsgiveren kan ikke si deg opp på grunn av sjukdommen de første seks månedene av sjukefraværet. Har du vært ansatt sammenhengende på bedriften i mer enn fem år gjelder dette vernet de første tolv månedene. Det samme er tilfelle om sjukdommen skuldes jobben. Den som blir sjuk utafor Norges grenser må imidlertid passe på å gi bedriften beskjed om årsaken til fraværet så raskt som mulig. Bedriften kan kreve legeattest, men den kan ikke kreve

at det skal være fra norsk lege. Når du kommer tilbake til Norge, bør du likevel om mulig få en bekreftelse på at du har vært sjuk, eventuelt at du fortsetter det.

Arbeidsgiveren kan si deg opp også de første seks månedene av sjukefraværet, dersom han får domstolene til å godta at oppsigelsen skyldtes andre, såkalte «lovlige» grunner, (at det mangler arbeidsoppgaver, at du gjør dårlig arbeid eller lignende). Skulle han forsøke det, bør du gå til fagforeninga med saka, eventuelt kontakte oss igjen.

Regina

Pay during sickness

Previously I worked in a large workshop. There we received 90% of our pay when we were ill. We paid a bit extra for health insurance.

I had to change my job because I had nowhere to live: I now work as a gardener at a nursery. Here we don't get 90% of our wages when we are off ill. I told the boss that I am willing to pay extra for health insurance, but he won't listen to me.

Has he the right to refuse this? I was previously a member of a trade union. Here none of the workers are organized. Is this the reason?

Foreign worker

Reply: The reason that some people have the right to 90% of their wages when they are ill is the result of an agreement between the Trade Unions (LO) and the Norwegian Employers Association (NAF) from 1957. This agreement is called Sjukelønnsordninga (Health Insurance Scheme). All employers organisations (NAF and others) and companies, which have tariff agreements with a trade union within LO are obliged to join the scheme.

Further a company has the right (but is not obliged) to have membership of this insurance scheme if they are a member of an employers organisation which has a tariff agreement with an LO trade union, even though the company itself does not have an agreement of this kind. Other companies who are outside these agreements cannot be covered by the insurance scheme. Earlier the situation regarding these matters was different.

ASK YOUR UNION

In view of the fact that you do not pay any extra contribution, it seems probable that the company is not a member of the scheme. Whether the company where you work is a member of the scheme or has perhaps the

right to membership is difficult to say from the information you have sent us. You can find this out for yourself by getting in contact with the trade union in which your fellow workers are organized (probably Skog- og Landarbeiderforbundet - Union for Forest and agricultural workers). To obtain information from the union, it is best to be a member. You should join the union in any case.

If it appears that the company has an obligation to be a member of the scheme, but has avoided fulfillment of the

obligation, you will then be in a good position to set this to rights. If the company has only the right to membership, but has not used this right, it is only pressure from the company's workers which can force the employer to use this right.

The point is however that it is the company which must join the scheme with its workers. An individual employee on his own cannot apply for membership in the scheme.

From 1978, there will be a new Health Insurance Scheme.

ILL WHILE ON HOLIDAY IN NATIVE COUNTRY

I have been on holiday in India, and became ill when I was there so that I couldn't begin work after the holidays.

I have sent a medical certificate to my employer in Norway.

Do I have the right to sickness benefit during the time it takes me to get well? Can I be sacked from my job because I am ill?

M.T.H.

Reply:

According to the regulations, foreign citizens who become ill during a visit to their home country do not have the right to sickness benefit in Norway. You can however apply to the board of your local Insurance Office (trygdekantoret) to make an exception to the rule, they quite often agree to this. As a foreign worker you pay your National Insurance contributions exactly like Norwegians, and should obviously have the same right to sickness benefit.

MEDICAL CERTIFICATE FROM A HOSPITAL DOCTOR

In order to ensure that you get your sickness benefit and eventually other expenses you may have incurred when you come back here, it is necessary to produce well documented evidence that you have been ill and unable to work. A medical certificate with sparse information from a private doctor/practitioner abroad will not usually be accepted.

Try to get a medical certificate from an official institution or from a public hospital, if you have been in hospital. When you come back

here, you should if at all possible, get a doctor to verify that the injury/illness must have occurred whilst you were at home.

The local Insurance Office is obliged to help you write an application so that you can get the benefit which is due to you, as well as to inform you about your rights.

PROTECTION

An employer cannot dismiss you because of illness during the first six months of absence. If you have been in the same job in the same company continuously for over five years you have protection even during twelve months. The same rule applies in cases where the illness is caused by the job. If you become ill outside Norway, you must however be careful to give your employer a message about the reason for absence as quickly as possible.

Your employer can demand a medical certificate, but not that it has to be from a Norwegian doctor. Nevertheless, when you come back to Norway it is advisable for you to get a verification that you have been, or still are, ill if this is at all possible.

An employer can also sack you during the first six months of absence, if he can get a court of law to accept that the dismissal was given on other, so called «lawful» grounds. (For instance, that there isn't enough work, or that you do not do your work properly or something similar.) Should he try this, you should go to your trade union with the case and perhaps contact us again

Regina

Lønn under sjukdom

Før jobbet jeg på et stort verksted. Der fikk vi 90% av lønna når vi var syke. Vi betalte litt ekstra til sykekassen.

Jeg måtte skifte jobb fordi jeg ikke hadde leilighet. Nå jobber jeg på en planteskole. Her får vi ikke 90% når vi er syke. Jeg har sagt til sjefen at jeg gjerne vil betale ekstra til sykekassen, men han vil ikke høre på meg. Har han rett til å nekte meg det?

Før var jeg fagorganisert. Her er ingen arbeidere det. Er det derfor?

Fremmedarbeider

At noen har rett på 90% av lønna ved sjukdom har sin bakgrunn i en avtale mellom Landsorganisasjonen (LO) og Norsk Arbeidsgiverforening (NAF) fra 1957 som kalles Sjukelønnsordninga. Pliktig tilslutta denne ordninga er alle «arbeidsgiverforeninger» (NAF og andre) og bedrifter som har tariffavtale med et LO-forbund om tilslutninga til ordninga.

Videre har bedrifter rett til medlemskap (men ikke plikt) hvis de er medlem av en «arbeidsgiverforening» som har tariffavtale med et LO-forbund, men hvor bedriften sjøl ikke har en slik tariffavtale. Utover dette kan andre bedrifter ikke slutte seg til Sjukelønnsordninga. Dette siste var noe annerledes tidligere.

SPØR FORBUNDET

Etter som du ikke betaler noen ekstra avgift kan dette tyde på at bedriften ikke er medlem av ordninga. Hvorvidt bedriften der du jobber er pliktig medlem av ordninga eller iallefall har rett til medlemskap, er vanskelig å svare på ut fra de opplysningene du gir. Dette kan du undersøke sjøl ved å ta kontakt med det forbundet som organiserer arbeidstakere på arbeidsplassen din (sannsynligvis er det Skog- og Landarbeiderforbundet). For å få opplysninger fra forbundet er det best å først organisere seg i forbundet. Organiserer deg er jo noe du bør gjøre i alle tilfeller.

Viser det seg at bedriften er pliktig til å være med i denne ordninga, men har unndratt seg denne plikten, står du svært sterkt og det skulle da la seg gjøre å få rettet på. Har bedriften bare rett til medlemskap men ikke har brukt retten, er det bare press fra arbeiderne på bedriften som kan presse «arbeidsgiveren» til å bruke denne retten.

Poenget er imidlertid at det er bedriften som må melde seg inn i ordninga med sine ansatte. Den enkelte ansatte kan ikke sjøl på individuelt grunnlag søke om medlemskap i ordninga.

Fra 1978 vil det bli en ny sjukelønnsordning.

Uskyldige fengsles i månedsvis
STRAFFBART
Å VÆRE UTLENDING?

Politiet i Ålesund holdt i over 2 måneder den 21 årige nigerianeren Cyril Osaro Osifo fengsla anklaga for siekksvindel.

Oslo ble frifunnet på alle punkter men sjøl etter at frikjennelsen var klar, ble han holdt fengsla ennå en dag. Oslo's sak er ikke noe enkelttilfelle. Det finnes utallige slike historier om overgrep fra politiets side. Særlig utsatt er fremmedarbeidere fra den 3. verden.

• For kort tid siden ble en colombiansk turist frikjent, etter å ha sittet i varetekt i 52 dager mistenkt for å ha tatt en lommebok med tretti kroner.

• I august i år ble to marokkanere tiltalt for lommeboktjuveri. Begge ble frifunnet. I vår satt de to i over to måneder i varetektstfengsel med brev og besøksforbud. Dette tross for at etterforskningen i saken var avsluttet etter et par uker.

- En marokkaner satt våren 1976 åtte uker i varetekt siktet for grovt tyveri og heleri. Mannen ble frikjent på alle tiltalepunkter.

• En mann fra Singapore satt fenglet i 25 dager siktet for utuktig omgang med en mindre-årig pike. Kort etter ble saken

henlagt og mannen ble tilkjent 20 000 kr. i erstatning. Politiet hadde bygd varetektsfengslingen utelukkende på pikens forklaring.

• En egypter ble i 1975 varetektstfengslet i 10 uker. Han hadde solgt sjømalte bilder på dørene hos folk. Han ble bortvist fra landet etter at en mann hadde sagt han «følte seg truet» da egypteren kom på døra med bildene. Egypteren rev i desperasjon ut sidene i passet med bortvisningsstemplet. Politiet oppdaget dette og mannen fikk ti uker i varetektstfengsel. Deretter ble han utvist.

• Det er ikke engang nødvendig å være mistenkt for å ha gjort noe straffbart. I april i år fikk den marokkanske frem-

medarbeideren Ahmed Chiker avslag på søknad om oppholds- og arbeidstillatelse etter å ha ventet i 16 måneder. Chiker hadde frist på seg til 23 april med å forlate landet. Dette hadde han

gått med på, men ble allikevel dagen før arrestert på åpen gate og ført til Victoria Terrasse og seinere til Oslo Kretsfengsel der han ble holdt natta over.

Rettshjelp for fremmedarbeidere

Juss-Buss' fremmedarbeidergruppe har kontor i Fremmedarbeiderforeningen, Schultzgate 1 Oslo, mandag kl. 16-18 og torsdag kl. 11-13. De tar imot juridiske spørsmål av alle slag, og hjelpen er gratis, sier de i ei pressemelding.

Legal advice for foreign workers

The foreign workers' group of Juss-Buss (the law students' legal aid institution) have their office at the Foreign Workers' Association, Schultze gate 1 Oslo, on Mondays between 16 and 18 (4 and 6 p.m.) and Thursdays between 11 and 13 (11 a.m. and 1 p.m.).

They can deal with all types of legal questions and their assistance is free of charge, says their press-release.

FREMMEÐARBEIDER OPPSAGT I

OSLO SPORVEIER

Tilbake etter aksjon fra arbeidskameratene

En indisk fremmedarbeider ble i juli i år sagt opp fra jobben sin på Bærumsbanen i Oslo. Det var andre gang de forsøkte å si ham opp på de tretten månedene han hadde vært ansatt der.

Han ble sagt opp mens han var på ferie, og på et fullstendig usaklig grunnlag. Siden det gjaldt en utlending, regnet de vel med at han ikke kjente rettighetene sine slik at de fikk lett spill.

Men oppsigelsen ble slått tilbake,

både første og annen gang takket være støtten han fikk fra arbeidskameratene med en uredd tillitsmann i spissen. Her forteller arbeideren sjøl hva som skjedde:

Jeg ble innkalt til personalkontoret første gang rett før prøvetida på 12 måneder gikk ut. Personalsekretæren sa at jeg måtte slutte fordi jeg hadde kommet mye for seint på jobb, og hadde vært mye sjuk. «Du må skrive oppsigelsen sjøl. Det er det beste for deg», sa han. Jeg

var bare seks ganger for seint på jobb i løpet av et helt år, og synes ikke det er mye. Den sjukdommen han viste til skyldes en skade jeg fikk i november. Da var jeg innlagt noen dager på sjukehus. Etter det var jeg lenge sjukemeldt, og måtte gå til fysisk behandling og kiropraktor. Jeg mener at dette ikke er god nok grunn til at de kan sparke noen. Dessuten hadde jeg ikke fått en eneste advarsel.

— Jeg er organisert i fagforeninga og kontakta gruppetillitsmannen vår. Han var helt enig med meg, og skrev et brev til bedriften. Da trakk de truselen om oppsigelse tilbake, men forlenga prøvetida med 2 måneder.

OPPSAGT MIDT LEERIEN

— Jeg var på ferie i England. Midt i ferien sa de meg opp på nytt. Jeg fikk ikke greie på det før jeg kom tilbake fra ferie. Da var det bare noen få dager igjen av oppsigelsestida. De hadde innhenta uttalelse fra bedriftslegen som sa at jeg ikke var skikket til å jobbe på Børumsbanen. Jeg skjønner ikke hvordan han kan si noe sånt når han ikke vet hvordan jeg ser ut engang. Dessuten hadde de fått klarsignal fra tillitsmannsutvalget. Her sitter representanter fra alle fagforeningene innafør Oslo Sporveier, som vi hører til. Det har seintest vist seg at dette tillitsmannsutvalget

godkjente oppsigelsen uten å høre hva gruppetillitsmannen vår eller noen andre her mente om den.

— Men du lot deg ikke knekke?

— Jeg gikk til gruppetilitsmannen vår igjen. Han ringte så til personalkontoret og fikk vite at bedriften sto fast på oppsigelsen. Arbeidskameratene mine tok da initiativ til ei underskriftsliste som krevde et ekstraordinært medlemsmøte om denne saken. Vi er ca. 100 medlemmer i gruppa vår, og i løpet av kort tid hadde over 30 skrevet seg på denne lista.

**BEDRIFTEN
MÅTTE GISEG**

Bedriften visste at oppsigelsen var usaklig og stilt overfor en samla arbeidsstokk trakk de oppsigelsen tilbake. To timer før medlemsmøtet fikk gruppeformannen vår beskjed fra bedriften.

Takket være solidariteten fra arbeidskameratene mine ble jeg ikke gående mer enn 3-4 dager uten jobb, og jeg fikk lønn for hele tida. Men bedriften ga meg ennå ett års prøvetid. Når den går ut i juli neste år har jeg hatt 26 måneders prøvetid.

Medlemsmøtet vedtok en kraftig protest mot bedriftens personalpolitikk, og kritiserte tillitsmannsutvalget for at de hadde godtatt oppsigelsen av den indiske arbeidskameraten deres.

Også i år deltok mange fremmedarbeidere på Rød Fronts sommerleirer rundt om i landet. På Tromøya-leiren var det egen internasjonal brigade sammensatt av fremmedarbeidere, flyktninger, andre utlendiger og norske. Her var det egne innledninger og diskusjoner for alle som hadde vansker med å forstå norsk.

Noen mente det var galt å ha egen brigade for fremmedarbeidere. En av fremmedarbeiderne som sjøl var på leiren, svarer dem slik, når vi spør om meningen hans:

svaret dem slik, når vi spør om meningen hans:

Fremmedarbeidere i Norge er utsatt for stor språkundertrykking. Språkvanskene fører lett til at vi blir stående utenfor, blant annet i politisk arbeid. Derfor er det helt nødvendig å ha et ekstra tilbud for utlendinger. Det er veldig bra at leirledelsen har tatt disse problemene alvorlig og gått inn for å danne en internasjonal brigade. Vi har også en særlig oppgave i forhold til resten av leiren, nemlig å rette oppmerksomheten mot fremmedarbeidernes situasjon.

Ellers tror jeg alt for få fremmedarbeidere som hadde hørt om disse leirene og den internasjonale brigaden. Så det håper jeg vi kan rette opp til neste år. Mobiliseringa til neste års sommerleirer bør vi sette i gang med det samme!

AROUND THE WORLD

11th National Congress of Communist Party of China

The eleventh national congress of the Communist Party of China was held from August 12 to 18 in Peking. Chairman Hua Kuo-feng presided over the congress, which was attended by a total of 1510 delegates representing the more than 35 million party members.

The congress unanimously endorsed the political report delivered by Chairman Hua on behalf of the CPC Central Committee, the report on the revision of the party constitution delivered by Vice-chairman Yeh on behalf of

the CPC Central Committee, and the new constitution of the Communist Party of China.

Comrade Hua Kuo-feng was elected chairman of the presidium, and comrades Yeh Chien-ying, Teng Hsiao-ping, Li Hsien-nien and Wang Tung-hsing were elected vice-chairmen. Comrade Wang Tung-hsing was concurrently the secretary-general of the presidium.

A press communique from the congress was published in Norwegian i Klassekampen August 23 and 24.

«Voice of the People of Thailand» marks first anniversary of the passing of chairman Mao Tsetung

The secret broadcaster of the liberation forces in Thailand, the Voice of the People of Thailand, broadcast an article on September 9 saying:

Chairman Mao Tsetung was the greatest marxist of the present era. He inherited, defended and developed marxism-leninism in the struggle against the class enemies inside and outside the party, at home and abroad. He made great, brilliant and immortal contributions to the cause of liberation of the proletariat, the oppressed nations and oppressed peoples of the world and to the international communist movement.

In the international communist movement, chairman Mao Tsetung persisted in a resolute struggle against modern revisionism with the Soviet revisionist renegade clique as its centre.

It said:

Chairman Mao Tsetung «put forth the thesis on differentiating the three worlds, which is of great significance. The thesis of three worlds is a strategic decision». «This is a correct strategic and tactical decision of the international proletariat of today. This is the class line of the proletariat in the international struggle.»

(Hsinhua)

Congress of the World Council of Indigenous People (WCIP)

The second congress of the World Council of Indigenous People was held in Kiruna, Sweden in August. WCIP was founded at an international conference in October 1975 in the Indian reserve near Port Alberni in Canada. Those who are today reckoned as belonging to indigenous people or original ethnic groups are the Sami from Scandinavia and the Soviet Union, the Indians of North and South America, the Inuits from Greenland, Canada and Alaska, the Maoris of New Zealand and The Blacks (Aboriginals) of Australia.

These groups have in common that they are pressed out of their own territories, and are oppressed culturally and linguistically. They are also partially eradicated as a result of colonisation and imperialism.

perialism.

A document specifying the special rights of indigenous people was worked out at the conference. They demand the right to reclaim the land stolen from them by the invading foreigners, the right to selfgovernment, the right to exploit the natural resources in the areas belonging to the indigenous groups, the right to preserve their culture, language and traditions without interference.

The conference in Kiruna made it quite clear to a large number of governments that from now on they refuse to be treated as secondclass citizens. Both delegates and observers expressed the wish that WCIP should become an active organisation independent of FN.

Palestine admitted to UN ECOSOC (Economic Commission)

On July 22, Palestine was admitted as a full member to The Economic Commission for West Asia under the United Nations Economic and Social Council (ECOSOC).

The United States and several Western countries failed in their attempt to stop the resolution by questioning the legal status of the Palestine Liberation Organization (PLO).

Representatives from a number of African countries emphasized that only when the national right of the Palestinian people is restored, can there be peace in the Middel East. They also expressed firm support for the struggle of the Palestinian people to regain their lawful right.

The representative of the PLO spoke at the meeting as observer. He pointed out that the representatives of certain countries by utilizing legal pretext, had tried to cover up their political motive and

continue to deprive the Palestinian people of their legitimate rights. He said that the imperialist and Zionist aggression against the Palestinian people, and their trampling upon and illegal occupation of the Palestinian territory constitute a genuine sabotage and violation of the UN charter and international law.

The Chinese representative in his statement stressed support for the proposal on the admission of PLO as a full member of the Economic Commission for West Asia. He noted that the PLO has been recognized by all the Arab states and many other countries as the sole legitimate representative of the Palestinian people Hsinhua News Agency reports.

This resolution is an important victory for the PLO and the Palestinian people. For the first time Palestine is represented as a full member in a UN-organ.

From our correspondent in London: Saturday August 13th the Nazi party in England, the National Front, marched through the streets in Lewisham, a foreign worker-district in London. This extremely reactionary and racist provocation was met by anti-fascists, who rallied in thousands in the streets to stop the Nazis and their racist slogans.

Monday August 15th the National Front held an election-meeting in Birmingham. Around 300 anti-fascists met in protest outside the school where the meeting was held.

Both in Lewisham and Birmingham huge police forces were called in to protest the Nazis.

In Lewisham the police brutality against the anti-fascists was appalling. One of the demonstrators was kicked until he collapsed, and even when lying unconscious on the street, the police continued to kick him.

Picture: Around 300 anti-fascists demonstrated in Birmingham where the National Front held their election meeting. 600 police officers armed with «necessary equipment» protected the Nazis. (Photo: Klassekampen)

Birmingham and Lewisham, England:

RACIST DEMONSTRATORS GET POLICE PROTECTION

MILITANT DEMONSTRATION IN BIRMINGHAM

August 15th furious anti-fascists met outside the school where the Nazis were to hold their election meeting. People we talked to in the street were angry — and astonished. They did not want to believe that the British government was prepared to allow such filth, and moreover was prepared to protect it! But 600 police officers with shields and «necessary equipment» ready, were proof enough that the authorities really do protect and defend the Nazis.

After some time the raging masses turned against the police. When a demonstrator was arrested because he went towards a Nazi provocateur in the street, stones and sticks were thrown at the police. The police answered with more arrests.

Later on anti-fascists arranged a demonstration against

st the police office. Windows were broken and some of the police cars were roughly treated.

THE BOURGEOISIE PROTECTS THE NAZIS

The bourgeoisie take an open standpoint — they defend and protect the Nazis and their «right to demonstrate». Bourgeois papers consequently call anti-fascists «the mob», while they print sentimental interviews with fascists who have been beaten up.

This is an attempt to put anti-fascists to silence, while the nazis are secured «democratic rights».

EXCUSE TO BAN ALL DEMONSTRATIONS

The British bourgeoisie are at the same time trying to use the

clashes between fascists and anti-fascists to ban all demonstrations. They are grouped together as «extremists» that must not be allowed to cause trouble in «the Queen's streets».

SAME IN NORWAY

In exactly the same way as in England, the Norwegian police protect nazi meetings and attack anti-fascists when they try to stop the nazis.

The Norwegian nazi's racist posters have been reported to the police by the Fremmedarbejderforeningen (Foreign Workers Association) among others. The police and Riksdokaten (Lord Chief Justice), however, refuse to take action.

If we are to crush nazism we can never rely on the bourgeoisie and the police. We must wage a constant war against them wherever they dare to appear.

Picture: The latest racist poster from the Norwegian nazi-group, Norsk Front, is a copy of an election poster for the English nazi party, the National Front. (Photo: Klassekampen)

«منتخبات ماؤ زے تنگ» کی جلد پنجم کی اشاعت

MAOS SELECTED WORKS: Volume 5 published

Volume 5 of the Selected Works of Mao Tsetung came off the press in China April 15, and the English translation is now available.

Volume 5 of the Selected

Works was compiled and published by a special committee under the Central Committee of the Communist Party of China, with Chairman Hua Kuo-feng as chairman.

اس سال ۱۰ / اپریل کو «منتخبات ماؤ زے تنگ» کی پانچویں جلد باتحاد کی ساتھیوں نے چین میں شائع کی گئی۔ ساتھ ہی پورے ملک میں اس کی تقسیم بھی کی گئی۔ پوری پارٹی، پوری فوج اور پورے ملک کی مختلف قومیتوں کے عوام جو بڑی بے چینی سے جلد پنجم کی اشاعت کے منتظر تھے، اس موقع پر خوشی سے بھولے نہ سائے۔ اب چیرمین ماؤ کی تحاریر کا مطالعہ کرنے کا ایک نیا توجہ سارے ملک میں ابھر گیا ہے۔

«منتخبات ماؤ زے تنگ» کی پانچویں جلد کی تالیف و اشاعت کا کام چینی کمیونسٹ پارٹی کی مرکزی کمیٹی کے تحت چیرمین ماؤ زے تنگ کی تصانیف کی تالیف و اشاعت کی کمیٹی نے کیا ہے۔ اس کمیٹی کے سربراہ چیرمین ہوا کو فنک اور نائب سربراہ وائس چیرمین بہہ چین ینگ ہیں جبکہ پارٹی کی مرکزی کمیٹی کے سیاسی بیورو کے تمام اراکین اور متبادل اراکین اس کمیٹی کے ممبران ہیں۔

The volume is a compilation of important writings from September 1949 to 1957. It comprises 70 articles, 46 of which were not published before.

The publication of Volume 5 is a major event in the political life of the Chinese people, as well as in the annals of the development of marxism. It is of great importance for the whole international communist

movement and for the liberation of the oppressed people and oppressed nations throughout the world.

We therefore advise everyone to study this important volume in the series of Selected Works of Mao Tsetung. The publishers Oktober will give out the volume i Norwegian translation at a later date.

After 16 years of armed struggle:

Since september 1961 — for 16 years — the people of Eritrea have waged an armed struggle to liberate their country from Ethiopian fascism, Israeli Zionism, US-imperialism and now social imperialism. In the battle against these strong enemies the heroic Eritrean people have developed a powerful peoples army which is now able to beat the enemy in one battle after the other. Today 90-95% of the country is liberated, only the two largest towns are in Ethiopian hands.

NEARLY THE WHOLE OF ERITREA LIBERATED

PICTURE (ABOVE):

Political education is very important in mobilising the people to rebuild the liberated areas. The Liberation Movement aims at complete self sufficiency. By 1977 they expect to be self sufficient as regards agricultural produce. They produce

machinery and all their weapons except guns. Small workshops and laboratories are to be found everywhere. They also capture a great amount of weapons and technical equipment from the enemy. Their slogan is: **BEAT THE ENEMY WITH HIS OWN WEAPONS.**

PICTURE (LEFT):

16 years of war has taught the Eritreans that political education is of the utmost importance. If politics do not guide the gun, advancement and victory will be impossible. This is the reason that they have translated several of the most important Marxist classics. All the guerilla sol-

diers have to go through several months of political and physical training, before they are allowed to use weapons. In addition all the inhabitants of the liberated areas as well as the Ethiopian prisoners-of-war receive political education. For many this is their first opportunity to learn to read and write.

MAP (ABOVE):

The sharpest rivalry in the world today between the superpowers is to be found in The Horn of Africa, in Eritrea, Ethiopia, Djibouti and Somalia. From 1945-1974 the Eritreans have had US-imperialism as their main enemy. This is because the Americans have had large military interests in the country.

Lately the social-imperialists have begun to pour large supplies of weapons into Addis in support of the fascist regime. Soviet weapons were captured when Keren was liberated this summer. The Liberation movement has made it quite clear that it will fight anyone who supports their enemies. They oppose the activities of the Soviet Russians which they consider motivated by the wish to obtain control of this strategically important area.

The struggle in Ethiopia is gaining ground. Internationally, however, the superpowers have tried to isolate and condemn the Eritreans. It is therefore of the greatest importance that we build up an international solidarity movement in support of their claim for complete independence and freedom, against all imperialism and fascism.

August 21:

**6-7000 demonstrated
against Soviet
invasion in
Czechoslovakia**

Picture: The Ethiopian student Mezeret Mengistu was the main speaker on the meeting in Oslo on August 21.

MEZERET MENGISTU, ETHIOPIAN STUDENT DEPORTED FROM MOSCOW:

SOVIETS WEAPON IS COUNTER-REVOLUTION

On August 21, between 6 and 7 thousand people participated in demonstrations and meetings throughout the country to mark the ninth anniversary of Soviet's invasion of Czechoslovakia.

In Oslo, the Ethiopian student, Mezeret Mengistu was the main speaker after the demonstration which gathered 3 300 participants.

She has herself recently been deported from Moscow where she was studying, because she had demonstrated against the fascist regime in her homeland. With the help of friends, she narrowly escaped being sent directly back to Ethiopia and the fascists' prisons.

The following are excerpts from the speech she held in Oslo. (The subtitles are ours. — Ed.).

Today proletarians of the world in general and oppressed peoples in the colonies and neocolonies should watch out for the danger posed by the renegade Soviet revisionist cliques. They come with disguised socialism, hegemonism is their aim, counter-revolution is their weapon and «principle».

The revisionist Soviet Union completely betraying and abandoning the cause of the proletariat, has stepped in as a counter-revolutionary hegemonic force and greatly damaged the proletarian revolution in Europe, Asia, Africa, and Latin America (by collaborating with its puppets).

Recently one of the victims of Soviet counter-revolutionary conspiracy has become Ethiopia.

— After the despotic feudo-bourgeois Haile Selassie regime has been swept away by the tide of the February revolution, fascist military dictatorship has «erected» itself as «provisional» government, on the fruits of the oppressed people's struggle. Since it has usurped state power from the oppressed masses, it has brought a lot of social and economic destruction and implemented a reign of terror.

TRYING TO «LIQUIDATE» THE STRUGGLE

— Military weapons, tanks, migs etc. are flooding to suppress the struggle of the oppressed peoples of Ethiopia and Eritrea since Mengistu knocked at the door of the Kremlin. The Soviet Union and its puppets are

not only feeding the regime with weapons but also their regular armies disguised as diplomats are taking part against the revolutionary war of the people. They are trying to «liquidate» the struggle of the revolutionary forces both inside and outside the country (the harassment of the Ethiopian students in the so-called socialist countries).

On the one hand US imperialism, whose economic interest is unharmed in Ethiopia, is arming the reactionary out-cast feudalists organized in the name of «Ethiopian Democratic Union» through Sudan, Egypt and Saudi Arabia. On the other hand both the revisionist USSR and US imperialism are fanning reactionary war between Ethiopia and Somalia.

From my own experiences in the Soviet Union I can say that the money which is invested in weapons to compete with the USA and for the luxurious life of the central committee members and of other privileged amounts to enormous sums in comparison with the money invested for the benefit of the masses.

No wonder that they are interfering in Ethiopia now, showing their hegemonic policy again. When I was expelled from the Soviet Union, I was personally told that they would send

me home by the plane that transported weapons directly from Moscow to Addis. By trying to prostrate me they exposed themselves.

WHAT KIND OF PEACE

So what type of peace are the Russians expecting? Is it the peace between the oppressed people of Czechoslovakia and the hegemonic Soviet Union, is it peace between the hegemonist pillars of the fascist regime of Ethiopia and the oppressed people of Ethiopia? If so, they are mistaken and expose themselves again. Ethiopia won't be a new Chile or a satellite to Russia.

It is really surprising, talking about peace while sending lots of arms both to Ethiopia and to Somalia. No one has any illusions that the Russians have special weapons which can bring peace to the Horn of Africa.

— The Ethiopians, the Czechoslovakians, the oppressed people of the Third World and the East Europeans are oppressed by the USSR and the USA.

— Victory to the Czechoslovakian people!

— Victory to the Eritrean people!

— Victory to the Ethiopian people!

4 ÅR ETTER KUPPET I CHILE:

Demonstrasjoner over hele landet

På 35 forskjellige steder i landet arrangerte Solidaritetsskomiteen for Chile og lokale Tredje Verden-komiteer militante demonstrasjoner rundt 11. september, mot fascistjuntaen og til støtte for det kjempende chilenske folket. I Bergen gikk 500 i tog, i Tromsø 240, i Trondheim 600 og i Oslo 2 400.

Her runget slagordene: Junta Olsen ut av Norge! Bryt med juntaen — Seier for Chiles folk! utafor den chilenske ambassadebygningen, som med rødmalte slagord på veggen og forsterka politi-

vakt holdt bærer preg av folks avsky mot fascistjuntaens nærvær i Norge.

Demonstrasjonen ble avslutta med et møte på Universitetsplassen, der en representant for Sosialistpartiet i Chile og en bryggerarbeider holdt appell. Om kvelden ble det arrangert et stort solidaritetsmøte med taler av representanter fra MAPU, PS (Sosialistpartiet) og Frente del Pueblo. Alle talerne understreket enheten i motstandskampen: veien å gå er væpna folkekrig — bare et væpna folk kan styrte fascistjuntaen.

4 años despues del golpe en Chile: Manifestaciones en todo el país

En 35 diferentes sitios del país fueron organizadas marchas militantes contra la junta fascista y apoyando la lucha del pueblo chileno. Las marchas fueron organizadas alrededor del 11 de setiembre por el comite de solidaridad con Chile y comites locales del comite del tercer mundo. En Bergen marcharon 500 personas, en Tromsø 240, en Trondheim 600 y en Oslo 2 400.

Las consignas «Junta Olsen fuera de Noruega» y «A romper con la junta — victoria para el pueblo chileno» resonaron frente a la embajada chilena que con consignas pintadas en rojo sobre sus paredes y refuerzos para la guardia policia, expresa

Politi mot demonstranter ved Chiles ambassade

Politi bevæpna med AG-3 våpen rykket ut og arresterte sju demonstranter og Klassekampens fotograf ved Chiles ambassade 9. september. Demonstrantene hadde trengt inn i ambassaden og ropte slagord i samband med fireårsdagen for fascistkuppet i Chile.

Demonstrantene risikerer nå fiktale og straff for å ha «trengt seg inn på fremmed maktsterritorium». Slik er handslaget fra den norske klassestaten til fascistambassadøren Kåre Olsen — «Junta-Olsen», og dermed til Pinochet-regimet i Chile.

PAC opens information office in Oslo

«In Azania (South Africa) it is against the law to live with your family at your place of work. Women, children and old people are forced to live in so-called «Homelands» — areas that the racist regime has settled for the purpose to «breed» new black workers.»

The man who says this is Count Pietersen from Pan Africanist Congress (PAC). He will be the leader of an information office for the PAC in Oslo. This office aims at telling the Norwegian people what is really happening in Azania and strengthening the bonds of solidarity between the Azanian and the Norwegian people.

For 17 years PAC has fought against the suppression of the black Azanian majority. PAC want a society where both black and white workers have equal rights. The suppression gets harder every day but the will to fight is growing among the black people.

100 000 SCHOOLCHILDREN DEMONSTRATING

— Former prime minister Verwoerd said 20 years ago that «Blacks must be taught that there is no place for them in a white society above the forms of certain labour.» In the schools for black children the racists have tried to effect this doctrine. The children, however, are becoming more militant every day. In Soweto, a suburb of Johannesburg, they have fought against heavily armed soldiers and police. Since June 16, 1976, 500 have been murdered while demonstrating in Soweto. During the last year more than 100 000 schoolchildren have

taken part in demonstrations against the government. The black workers are not allowed to form trade unions, but despite this injunction black workers all over Azania form trade unions. They have also built the nationwide Black Allied Workers Union (BAWU) which is a part of the Black Consciousness Movement. This is an organization ideologically close to the PAC. The government tries to stop the trade unions by arresting and even deporting the leaders. Many others have been put under house arrest. But the black workers will never give up.

WE BELIEVE IN THE PEOPLES WAR

— How does the PAC work in Azania?

— We are organized in cells in the factories and where people live. The cells mobilize and influence the people ideologically for armed struggle. PAC believes in the peoples war.

Today we have started the armed struggle on a small scale and we are ready to intensify it with help from African countries, other third world countries and brother organizations.

INTERNATIONAL SUPPORT VERY IMPORTANT

— How important is the support from outside Azania?

— This support hastens our ability to overthrow racism and minority rule in Azania. We need

help to increase our propaganda both inside and outside the country. In addition we need help to assist those who are forced to leave the country temporarily.

I would like to thank Anti-imperialist komite for den 3. verden (The anti-imperialist committee for the 3. world) in particular and all others who have been helping us. And I naturally expect them to double and treble their aid to the PAC.

Kontakt Anti-imperialistisk komité for 3. verden. Contact Anti-imperialist committee for the Third world.

Boks 5645, Briskeby, Oslo 2. Tel. (02) 60 41 07 — tirsdag (tuesday) — fredag (friday) 17.00—19.00.

PICTURE: Count Pietersen, representative of the Pan Africanist Congress in Oslo.

INFLUX CONTROL

The «Bantu Labour Act of 1964» and the «Bantu Labour Regulations of 1967» limit the right of the black indigenous majority to reside in «urban areas» — which in effect include all the principal urban mining and industrial areas in Azania. No African worker may remain more than 72 hours in an urban area unless he qualifies to be in the area by reason of long continuous periods of residence and employment — for instance having worked for the same employer for 15 years!

THE PASS LAWS

Every African over the age of 16 years is required to carry a passbook on him in which details of employment, residence etc. are recorded. He must produce passbook «to any authorized officer» at any time of the day or night. Failure to produce it or a wrong entry can lead to imprisonment, or being sent to a «Bantustan» or so-called «Homeland». A «Homeland» you have never been to before! In 1973, 759 000 persons were prosecuted under pass laws.

50 years of Chinese Peoples Liberation Army

August 1 this year marks the 50th anniversary of the founding of the Chinese Peoples Liberation Army.

Fifty years ago, the insurgent army that went up the Chingkung mountains under the leadership of Chairman Mao numbered less than one thousand men. The Chinese Peoples Liberation Army is today a powerful army of several millions, defending China's socialist revolution and socialist construction. It is prepared at all times to repulse any invasion.

Above: Women parachute jumpers of the airforce of the PLA show concern for each other during training. Two women jumpers examining each others outfit before take-off. (Photo: Hsinhua)

Below: Lin Jen-kuei, a veteran Red Army fighter, tells the young people about the revolutionary traditions of the Chingkung Mountain and encourages them to carry forward the revolutionary style of hard struggle. (Photo: Hsinhua)

ISTANBUL, 9. SEPTEMBER:

Stort minnemøte for Mao Tsetung

På ett-års dagen for Mao Tsetungs død den 9. september ble det holdt et stort minnemøte i Istanbul organi-

sert av gruppa bak det progressive tidsskriftet Aydinlik. Møtesalen som rommet 4 — 5 000 var stapp full.

Revolusjonære var kommet fra alle kanter av Tyrkia, fra Malatya, Samsun, Izmir, Samandag, Pazarcik og

Diyarbakir. De kom fra fabrikkene Tekel, Tezan, Makina, Takim Endüstrisi, Ege Sanayi, Kemer Burgaz Kömür Ocagi, Simko, Mutlu, Esas og flere andre.

Dogan Yurdakul fra Aydinlik holdt åpningstalen og etter ett minutt stillhet holdt kamerat Hasan Yalcin minnetalen for Mao Tsetung. Han understreket at Mao Tsetungs død var et uerstattelig tap for arbeiderklassen og Tyrkias folk. Han sa også: «Vi oppfordrer Tyrkias tapre arbeiderklasse og fattigbønder til å samle seg under proletariats fane og vi oppfordrer vårt folk av alle nasjonaliteter til å kjempe for et uavhengig og demokratisk Tyrkia.» Det var stor applaus etter dette og folk ropte slagord: «Hverken Amerika eller Sovjet, et fritt og uavhengig Tyrkia» og «Mao Tsetung vil aldri dø».

Bilde til høyre: Kamerat Gün Zileli forsvarer Mao Tsetungs teori om de tre verdener. (Foto: News Agency of Turkey)

Bilde til venstre: Mellom 4 — 5.000 revolusjonære fra hele Tyrkia deltok på minnemøtet for Mao Tsetung. Midt i salen hang bilde av Mao Tsetung med ordene: «Den store leder og lærer Mao Tsetung vil aldri dø». På hver side av Mao Tsetungs bilde sto slagordene: «Lenge leve Marxismen-Leninismen — Mao Tsetungs tenkning» og «Hverken Amerika eller Sovjet — et fritt og demokratisk Tyrkia» (Foto: News Agency of Turkey)

★ AYDINLIK
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Istanbul'da binlerce devrimci Mao Zedung'u andı

MAO ZEDUNG ÖLMEZ!

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ ÜZERİNE KONFERANS

— Mao Zedung yoldaş, sen aramızdan ayrılmış bir yıl oldu. Ama senin kayından duyduğumuz acı taptaze duruyor. Seni en iyi bir şekilde anmanın ancak senin büyük devrimci davaya sarılmak ve Türkiye devrimini gerçekleştirmekle mümkün olacağını biliyoruz. Türkiye proletaryası ve halkı senin armağanın olan Üç Dünya Teorisi silahına sımsıkı sarılarak revizyonizmin, o-

portunizmin ve her türden gericiiliğin karşısına amansız bir düşman olarak çıkıyor.

9 Eylül günü, AYDINLIK'in düzenlediği toplantıda binlerce insan büyük önder ve öğretmen Mao Zedung'un anısı önünde işte bu sözü vererek bir kere daha saygıyla eğiliyordu.

Salonun ortasında asılı bulunan Mao Zedung yoldaşın portresinin iki yanında Türkiye devriminin ideolojik temelini ve siyasi çizgisini vurgulayan "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi" ve "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganları yer alıyordu. 4-5 bin kişilik salon tıklım tıklım doluydu. Türkiye'nin dört bir yanından Malatya'dan ve Samsun'dan, Izmir'den, Samandag'dan, Pazarcık'tan, Diyarbakir'den gelen devrimciler, Tekel'in, Makina Takim Endüstrisi'nin, Ege Sanayi'nin, Kemer Burgaz Kömür Ocagi'nin, Simko'nun, Tezsan'ın, Mutlu'nun, Esas'ın ve daha birçok fabrikanın demir bilekli işçileri, emekçileri, gençleri Mao Zedung'u kaybetmenin acısını kuvvete dönüştürmek için toplanmışlardı.

AYDINLIK dergisi Yazı İşleri Müdürü Doğan Yurdakul'un açış konuşması ve 1 dakikalık saygı duruşundan sonra arkadaşımız Hasan Yalcın Mao Zedung'un anısına bir konuşma yaptı. Arkadaşımız Türkiye proletaryasının ve halkının Mao Zedung yoldaşın yeri doldurulmaz kayından duyduğu acıyı dile getirdi.

— "Türkiye'nin proleter devrimcilerine Mao Zedung'un gurur sesini gösteriyor: 'Revizyonizmi değil, Marksizmi uygulayın, bölücü tek yapmayın birleşin, hile ve terapilerle uğraşmayın, acik yürekli ve dürüst olun!' Bütün proleter devrimcileri Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ve Türkiye proletaryası hareketinin doğru program ve siyasetleri temelinde birleşmeye çağırıyoruz.

"Türkiye'nin demir yürekli işçi sınıfını ve yoksul köylülerini proletarya hareketinin bayrağı altında toplamaya; bütün milliyetlerden halkımızı bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadeleye çağırıyoruz."

Salonda şiddetli alkışlar ve "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Mao Zedung Ölmez" sloganları yükseliyordu.

— Üç Dünya Teorisi üzerine bir konferans vermek için kürsüye gelen arkadaşımız Gün Zileli sözlerine şöyle başladı:

"Mao Zedung yoldaş sana revizyonizme karşı 10 bin yıllık mücadele azmiyle savaşacağımıza söz vermişti."

"Şimdi senin düşüncene karşı doğrudan doğruya Brejnev revizyonizminden kaynaklanan bir saldırı var. Senin modern revizyonizme karşı mücadele içinde oluşturduğun Marks'tan, Engels'ten, Lenin'den ve Stalin'den devraldığın devrimci teorisi bugünkü dünya şartlarına uygulayarak yarattığın Üç Dünya Teorisi karşı doğrudan doğruya Brejnev revizyonistlerinden kaynaklanan bir saldırı var. Sana söz veriyoruz bu saldırıyı da yere çalacağız. (Alkışlar ve gur sesle hay kırılan sloganlar.)

Ve hep bir ağızdan yükselen Enternasyonal marşı Türkiye proletaryasının, dünya proletaryasına, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarılarak devrimi mutlaka zafere ulaştıracağına dair verdiği sözdür. (Halkın Sesi 13 Eylül 1977 — Bir kitab)

FROM THE RED PRESS:

Fight the two super-powers

Kamp mot begge supermakter

(Halkın Sesi, Tyrkia)

(The Call, USA)

(Halkın Sesi, Tyrkia)

(Class Struggle, USA)

HVA MENER DU OM KUPPET I FAF?

Advokat Knud Try:

Jeg er blitt kontaktet for å gi en juridisk betenkning om lovligheten av møtet som formannen i FAF innkalte til. Etter de opplysningene jeg har fått og dersom de er riktige, må møtet erklæres ugyldig. Forhold ved såvel innkallinga som gjennomføringa av møtet er ikke i samsvar med vedtektene og strir mot all organisasjonsmessig praksis. Etter min mening kan Fremmedarbeiderforeninga fortsette sitt arbeid som om møtet ikke har vært avholdt.

Aileen McIntosh, styremedlem i FAF og redaktør av foreningens avis, Fremmedarbeideren:

Jeg oppdaget at det skulle være «generalforsamling» i FAF ved å lese det i Dagbladet to dager før. Jeg fikk heller ikke innkallelse til styremøtet 24. juli, da «generalforsamlingen» ble vedtatt holdt. Jeg har snakket med andre styremedlemmer som visste like lite.

Hensikten med «generalforsamlingen» var å få endret statuttene etter den norske regjeringens ønske om en tannløs organisasjon som ikke sluss aktivt for fremmedarbeidernes krav. Blant annet skulle punktet om kamp mot all sionisme, imperialism og kolonialisme bort. Slik håpet Kah og klikken hans å sikre seg fortsatt økonomisk støtte fra norske myndigheter.

Vedtaket om Kahs nye statutter skjedde ikke ved flertall blant de nasjonale foreningene slik statuttene krever. Protester, blant annet fra formannen i den største nasjonale gruppa (Pakistan) og fra Kahs egen nasjonale gruppe (Gambia), ble ikke tatt hensyn til. Hele «generalforsamlingen» var et reint kuppforsøk fra Kahs side, og i strid med FAFs statutter.

S.A. Krishnan, tidligere styremedlem i FAF:

Den såkalte generalforsamlinga som ble innkalt den 11. september var et nytt forsøk på å splitte fremmedarbeiderne. Denne gangen ble det gjort under dekke av å ville lage ei ny forening eller omorganisere den gamle.

Formannen Dawda Kah presenterte nye statutter som han hevdet var mer demokratiske enn de som ble vedtatt på FAF's generalforsamling i januar. Men faktum er at hele møtet var en farsø. Kah skuffet meg ved å demonstrere maktsyke og vilje til å tekkes myndighetene. Denne «demokratiske» lederen strudde om seg med beskyldninger mot sine motstandere på møtet, men ga dem ingen mulighet til å forsvare seg.

Det er på tide at fremmedarbeidere får øynene opp for hva som skjer i FAF.

Bildet: Fra Fremmedarbeiderforeningas demonstrasjon 5. oktober i fjor mot rasisme og diskriminering. Picture: From FAFs demonstration October 5, last year, against racism and discrimination (Foto: Klassekampen)

KUPP I FAF (forts. fra forsida)

Innkallelsen til dette møtet ble postet så seint som 6. september. Flere av styremedlemmene hadde overhodet ikke fått innkallelse. Derimot var representanter fra foreninger og grupper som ikke er medlemmer i FAF til stede. Dette gjaldt representanter fra den gruppa som ble ledet av Mohammed Akram. De tapte nylig valget blant pakistanske fremmedarbeidere og representerer nå ikke noen forening i det hele tatt. Også representanter fra den jugoslaviske foreninga var til stede. Det er to år siden de var medlemmer av FAF!

Begge disse foreningene har gjort seg kjente for å støtte linja for å gjøre FAF fullstendig avhengig av norske myndigheter. De bekjempet bl.a. aktivt demonstrasjonene som FAF arrangerte mot innvandringsstoppen.

LØGNAKTIGE BESKYLDNINGER

Til tross for at Kah hadde mobilisert til dette møtet blant sine venner og støttespillere fantes det en stor opposisjon. Men de som protesterte mot Kahs udemokratiske metoder, ble møtt med kommunismetals og personlig mistenkeliggjøring. Noen ble til og med anklaget for å ha underslått penger. Da den gambiske gruppa protesterte, hvor Kah har oppnevnt seg sjøl til tals-

mann, anklaget Kah dem for å være ute etter personlig hevn.

I og med disse illegale statuttene, vedtatt av en ikke vedtaksdyktig forsamling, har Kah samlet en enorm makt i sine hender. De nye statuttene var skrevet av ham og er som skredersydde for regjeringas behov. Kah har også latt skifte lås i dørene til FAFs kontor, og sikret at bare hans lojale løpegutter har nøkkel.

Mens Kah sto på møtet og anklaget AKP(m-l) for å ha infiltrert FAF med hensikt å splitte foreninga, går han sjøl i spissen for å gjennomføre en gigantisk splittelse med regjeringas velsignelse og oppmuntring. Nå skal de som vil gjøre FAF til en kamporganisasjon for fremmedarbeidernes interesser lukkes ut. Bare de som går inn for samarbeid med regjeringa skal stå igjen. De nye statuttene inneholder ingen krav, de tar ikke opp de spesielle behovene fremmedarbeiderne har, men slår fast at FAF bare skal sysle med sysselsettingsproblemer og uforpliktende «menneskelige rettigheter».

De legale statuttene krav om kamp mot utbytting, støtte til den 3. verdens kamp mot kolonialisme og sionisme, er behendig lukket ut av Kah i hans illegale statutter. FAF skal ikke være en kamporganisasjon, men

en ufarlig nikkedukke-organisasjon.

Flertallet i styret er spilt ut på sidelinja. Den tyrkiske, pakistanske, kapp verdianske, palestinske og gambiske nasjonale gruppa og representantene fra Skottland og Singapore er alle uenige i Kahs splittelsesforsøk. Flertallet av disse nasjonale gruppene var ikke til stede på møtet.

GROVT BRUDD PÅ STATUTTENE

Ifølge FAFs virkelige statutter kan vedtak bare fattes av de ulike nasjonale gruppene. På Kahs illegale møte var det den jugoslaviske gruppa og gruppa rundt Akram som hjalp Kah med å gjennomføre kuppet. Ingen av disse gruppene er medlemmer av FAF!

Regjeringa har tidligere truet FAF med å holde tilbake bevilgninger hvis ikke organisasjonen gikk stille i dørene og kuttet ut alt fra statuttene som kunne minne om kamp mot urettferdige forhold og solidaritet med undertrykte folk.

Nå har en håndfull fremmedarbeidere gitt etter for regjeringas trusler, mot flertallet av fremmedarbeidernes interesser. Hvem er tjent med at FAF blir en lydlig papirorganisasjon til regjeringa? Hvem er tjent med at fremmedarbeidere slutter å protestere mot innvandringsstopp og rasisme?

COUP IN FAF (cont. from front page)

The meeting was summoned as late as September 6th. Several of the committee members were not informed about it at all. On the other hand representatives from organizations and groups which are not members of FAF were present. The representatives from the group led by Mohammed Akram were a case in point. Recently this group lost the election among Pakistani foreign workers and therefore does not represent any organization whatsoever. In addition representatives from the Yugoslavian association were present. It is now two years since they were last members of FAF!

Both these organizations are known for supporting a policy which would make FAF completely dependent on the Norwegian authorities. Among other things they actively opposed the demonstration which FAF arranged against the immigration ban.

WILD ACCUSATIONS

In spite of the fact that Kah had mobilized his friends and supporters to the meeting, a large opposition was present. However those who protested against Kah's undemocratic methods were met with suspicion and anti-communism. Some were even accused of having swindled money. When the Gambian group protested because Kah had appointed himself as their spokesman, Kah accused them of taking revenge against him personally.

These illegal statutes, passed by a meeting unauthorized to do so, has placed a great deal of power into Kah's own hands. The new statutes were written by him and are tailor-made to the wishes of the Norwegian government.

In addition Kah has seen to it that the lock of the door to FAF's office has been changed, and only his loyal minions now have keys. Whilst Kah stood up at the meeting and accused AKP(m-l) of infiltrating FAF with the intention of dividing the organization, he himself instigates a deep division with the government's blessing and encouragement. Those who aim at making FAF into an active militant organization which can fight for the rights of foreign workers, are now to be removed. Only those who go in for collaboration with the government shall remain. The new statutes do not include any demands, they do not rise any of the special grievances of the foreign workers. They state that FAF shall only concern itself with employment questions and vague «human rights» without obligating themselves in any way.

The demands expressed by the legal statutes, such as the struggle against oppression, racism and discrimination, support to the Third world struggle against colonialism and zionism, are conveniently excluded by Kah in his illegal statutes. FAF is not to be a militant organization but rather an obedient

puppet organization.

The majority in the committee has been manoeuvred out of the arena. The Turkish, Pakistani, Cape Verdian, Palestinian and Gambian national groups, and he representatives from Scotland and Singapore, all disagree with Kah's attempt to split up the association. The majority of the members of these national groups, did not attend the meeting.

SERIOUS VIOLATION OF STATUTES

According to the legal statutes decisions can only be made by the various national groups. At Kah's illegal meeting it was the Yugoslavian group and the group around Akram which helped Kah to carry out the coup. Neither of these groups are members of FAF!

The government has earlier threatened to withhold financial support if the organization did not proceed more carefully and remove everything from the statutes that could be associated with struggle against injustice, and solidarity with oppressed peoples.

A handful of foreign workers have now bowed down in the face of government threats, against the interests of the majority of foreign workers. Who will benefit if FAF becomes an obedient bureaucratic paper vehicle for the government? Who will gain if foreign workers stop protesting against the Immigration Ban and racial discrimination?

«Ambassadørene» — en film om fremmedarbeidere

«For hver og en av dere er en ambassadør, og vi er sikre på at hver og en av dere vil bli vårt lands beste ambassadør», sier myndighetene til arbeiderne fra Mahgreblanda (Tunis, Algerie, Marokko) når de skal dra til Europa.

«Ambassadørene» er en film som viser livsvilkårene og ekstrasutbyggingen som de møter som fremmedarbeidere. Men den viser også

hvordan fremmedarbeiderne litt etter litt retter ryggen og tar kampen opp. Filmen, som er laga av Naceur Ktari, er et enestående våpen for å knuse borgerskapets rasistkampanjer, skriver den franske marxist-leninistiske avisa L'Humanite Rouge.

Vi oppfordrer filmklubber og andre som stiller med film til å sørge for å få filmen vist her i landet.

Tiltale mot Klassekampens redaktør

Klassekampens redaktør, Finn Sjøe, vil bli tiltalt fordi avisa har offentliggjort hemmelig-stempler NATO-telegrammer. Det var 11. januar i år at Klassekampen avslørte øvelsesmeldinger som fortalte at NATO vil bruke atomvåpen på norsk område i tilfelle krig. Finn Sjøe har konsekvent nektet å oppgi hvem som var avisas kilde.

Det er avisas plikt og rett å beskytte sine kilder. Og som ei kommunistisk arbeideravis er det også avisas plikt å offentliggjøre hvordan NATOs militærstrategi er en trusel mot det norske folket.

Finn Sjøe vil bli tiltalt etter de såkalte «spionparagrafene» (90 og 91 i straffeloven) som kan gi opptil ti års fengsel.

Palestinakomiteen i Norge møter Yassir Arafat

Representanten for Palestina-komiteen i Norge, mette i sommer Yassir Arafat, formannen i eksekutivkomiteen i den palestinske frigjøringsorganisasjonen (PLO). Yassir Arafat takket for støtten fra innsamlingskampanjen, hvor over 150 000 kroner ble oversendt PLO, og fra helsegruppene som Palestinakomiteen har sendt til de palestinske flyktningeleirene i Libanon. Arafat slo fast at Palestinakomiteen har stått skulder ved skulder med det palestinske folket. I et intervju med Palestina-

komiteens blad, Fritt Palestina, slo Arafat fast at PLO vil trappe opp den væpnede kampen, samtidig som de også nytter andre kampnormer, politiske og diplomatiske: «Vi vil aldri gi opp den væpnede kampen, som er av prinsipiell betydning når det gjelder å bekjempe de sionistiske okkupantene og imperialismen.»

Et årsabonnement på Fritt Palestina koster 25 kroner, og kan bestilles fra: Postboks 2830, 7001 Trondheim, postgirokonto 388 18 93.

Stortingsvalget ga nederlag for revisjonistene

Stortingsvalget 11 og 12 september, endte med nesten lik fordeling på de to store borgerlige blokkene. Med støtte fra Sosialistisk Venstreparti, beholder Arbeiderpartiet regjeringmakta.

For arbeiderklassen i Norge er det likegyldig om statsministeren kommer fra Høyre eller Arbeiderpartiet. Borgerskapets diktatur fortsetter.

Kristelig Folkeparti 22, Venstre 2).

Rød Valgallianse som består av AKP(m-l) og uavhengige sosialister, fikk 14 525 stemmer. Det er en framgang på 50% fra siste stortingsvalg. Til sammenlikning fikk de Moskva-tro revisjonistene i det såkalte «Norges Kommunistiske Parti», bare vel 8 000 stemmer. Det er noe nytt i vest-europeisk sammenheng av Moskva-partier blir slått slik. Strategisk er dette viktig både for kampen mot sosialimperialismen og kampen for den sosialistiske revolusjonen.

STRIKE IN LONDON:

ONE YEAR ON STRIKE — 400 ARRESTS

We get nothing for

«secret police» at Grunwick's. Local police officers drive into the factory area to have tea with Ward in the afternoons. He has also connections with Scotland Yard.

Ward and many from the local police-force are members of the fascist organization National Association for Freedom, which has close links to the nazi-party National Front.

Klassekampen spent two days with the strikers on the picketlines. The pickets were all determined to continue the struggle until victory. None had any political experience from before, but as one of the Asian women said: «We have learned a lot during this year. When we went on strike, we did not even know what a strike was. Many of us thought it would take one or two days. Now we know better. The working class have to struggle for every inch they get, we get nothing for free.»

During this strike more than 400 people have been arrested. In comparison — this is far more arrests than were made during the General Strike in the 1930ies.

One of the ladies told us about the mass-picketings in the beginning of the strike.

— The second day of the mass-picketings, the police at-

tacked one of the strike leaders. He was knocked down by five policemen, who kept kicking him and kicking him. Two policemen dragged him into the police-car, where the beating continued. People ran up to the car when they heard him scream, and so they were arrested too. The first day 84 of us were arrested, says the little slender woman in her long skirt.

SACKED FOR JOINING THE UNION

Violet came out two months ago. She belongs to the cleaning staff, very heavy work. They clean the offices, the cantine and the windows. The wages are low.

— I worked from eight to five. The work is dangerous sometimes. When you clean the windows you have to climb a ladder, which is very unsteady.

— When I joined the Union, I was sacked, she says. People inside are interested in joining the Union, but they dare not say so, because if they do Ward sacks them.

Her friend, one of the other cleaners, came out on strike together with Violet.

— We had no holiday pay, she says. And we did not get any holidays at midsummer. Ward was always trying to squeeze as much work out of us as possible.

— The conditions inside were intolerable. It was very dirty! And you have to do the same thing over and over again. Moreover I was told to clean the ceiling where the lights are. This is dangerous work, especially because there is no safe ladder in there. And I am too heavy to do that kind of work.

— One day I asked a man to go up there and clean it for me,

The Grunwick workers need support more than ever. Send support to:

Grunwick-arbeiderne trenger støtte mer enn noensinne. Send støtte til:

The Grunwick Strike Committee
Trade and Labour Hall
375 High Road Willesden
London N.W. 10

Fra midtsidene

गुनडैईक धर्मधर

मोहल साल गुनडैईक फिलम एंड प्रसेसिंग लैबोरेटरीज का शुभिकीने धर्मधर कि समिती दुपे का धर्म, अरि आभिलक धर्मधर कर रहा है। सालभर डालि को: का विदेशी शुभिकी का उपर उठा को: का मालिक शोषन इट जुलुम कर लाई फंड डनिशन को निताने दुपे लडाईकी मोहल स जवु जालाने के लिए बहुत कानूनन रास्ता बताया था शुभिकी ने इतिहास बिरोधिता कर रहा है, लडाईने दु पालिका जुलुम और दालाल बाज की खतमे करने के लिए धर्मधर जलने दुपे साथ साथ शुभिकीने गुनज्जे की एलाका का आस-पास आने नाहिना, जवु वपु दुपे पुलिस लेकर १००० शुभिकी और हमरी करन को का उमर दामला किया, पदुने शुभिकी दुलाल के बास कर खाना का एलाका अन्दर आने नाहिना पुलिस धर्मधर करने बाले का उपर दामला किया था, धर्मधर पदुला दीज उठ मजदुर को गैरार किया, आभिलक ६०० मजदुर को गैरार किया, दुपे दीसा २६३० साल नैतिक गैरारि हो गये। जवु वपु नैतानाल संगठन का मोहल, नैतानाल संगठन का नाहिनी फुट का पीग दुपे बहुत खानिपुलिस दुपे संगठन का मोहल, फुटलडु दुपे कि फिलम का के साथ जवु वपु कि गीपन सहायता है, APEX और TUC को धरुना होकर धर्मधर मजदुर को सामिल दुपे दाम, दुलाल के बूदनने दुपे संगठन के बिपे सहायता निरहा दुपे धर्मधर को खतमे करने के लिए पुंदादरि डिपि ना को भेजा गया था, लेकिन शोषक मालिक को कामे दारि मानने का बात नाहिना।

APEX का नेतापुने धर्मधर खतमे करने के लिए कहा और धर्मधर बंद ना का जवाब तो धर्मधर समिती को पदुला नाहिना जवु वपु, नैतिक ६०० मजदुर धर्मधर को सामिल को सामिल दुपे, जो TUC से धर्मधर करने का सामग्रीन किया, साथ ही समयावक धर्मधर शुभिकी का साथ मालिक को कडा जवाब था कि अगर शुभिकी ना जवाब तो गलत और बिजली बंद करने के लिए सलाह जार्जगा।

गुनडैईक मजदुरों ने बर्खास्त और भेजे निति को बिरोधिता कर रहा है, अरि मजदुर शुभिकी और आभिलक काम की पटिबेश प्रकृति करने के लिए संग्राम कर रहा है।

Picture: George Ward has put up barbed wire around his «property», the Grunwick laboratories. (Photo: Klassekampen)

Grunwick-arbeiderne i London — et år i streik

I august i fjor gikk omlag 170 arbeidere ved Grunwick Film and Processing Laboratories i London til streik. De streiker fremdeles.

I åreis har eieren av Grunwick-laboratoriene, George Ward, utbyttet og trakassert fremmedarbeiderne. Nå har de bestemt seg for å ta opp kampen for retten til å fagorganisere seg, kampen for bedre betaling og arbeidsvilkår. De kjemper mot rasisme, og mot fagforeningsledelsen som har forsøkt å lede streiken til nederlag med alt sitt snakk om forhandlinger og «spille-regler». De kjemper også mot politiet, som beskytter streikebryterne og gjør sitt beste for å tjene George Ward.

Umiddelbart etter at streiken brøt ut, begynte de streikende å arrangere streikevakt for å hindre streikebryterne i å komme inn på fabrikkområdet. George Ward svarte med å tilkalle svære politistyrker. Politistyrkene gikk opp i tusenvis, mens streikevaktene og deres meddemonstranter var 18 000 på det meste. I begynnelsen greide de å hindre bussene med streikebrytere i å komme inn på fabrikkområdet.

Politiet har brutalt slått ned streikevaktene. Første dag det var slik streikevakt, ble 84 mennesker arrestert. I løpet av streiken er mer enn 400 blitt arrestert. Dette er til og med mer enn under generalstreiken i 1930-årene.

George Ward er medlem i National Association for Freedom («Den nasjonale foreningen for frihet»), en fascistorganisasjon med nær tilknytning til nazipartiet National Front. Flertallet av de lokale politioffiserene er også medlemmer av denne organisasjonen. Det er kjent at George Ward også har visse forbindelser med Scotland Yard, og har adgang til noen av deres «topp hemmelige» filmer. Han har også ansatt to tidligere politiinspektører, kjent for brutalitet og rasediskriminering.

Ledelsen i fagforbundet, APEX, og den landsomfattende TUC, kan ikke gjøre annet enn å støtte Grunwick-streiken i ord, takket være den enorme støtten den har fått blant folk flest. Arbeidere fra hele England er kommet for å stå streikevakt sammen med Grunwick-arbeiderne.

Men sjøl om ledelsen for fagforbundet ikke våger annet enn å støtte i ord, har de i praksis gjort hva de kunne for å svekke streiken og lede den til nederlag. Deres viktigste metode har vært å sende ned sine fulltidsansatte tillitsmenn, som har holdt seg sammen med streikevaktene hele dagen og snakket om «spilleregler», forhandlinger og så videre. Men de streikende vet at Ward aldri vil gi seg i «forhandlinger», og at den eneste måten de kan vinne på, er ved å tvinge denne rasistiske utbytteren til å gi seg.

En gang har APEX-ledelsen greidd å tvinge de streikende til å avlyse massedemonstrasjon. Hvis de ikke gjorde det, ville de ikke få streikebidrag. Likevel møtte 4 000 fram den dagen for å vise sin solidaritet med arbeiderne.